

Winge I, 1897.

Anteckningar under vistelsen i Kvickjocksfjällen sommaren 1897

af K. Winge.

d 29/6 På 659 m.m. t. = $8,5^{\circ}$ C afvägn. påträffades talrika block, helt visst in situ, af en af hufvuds. hornbl. o. granat bestående bergart. Stupn. omkr. 20° mot N. Strykn. i Ö o. V. Hornbl. nålarnas längriktn. ungefär i Ö o. V. Förkl. nära vertikal, gående i 2 riktningar, den ena ungef. parallel med strykn.s riktn., den andra ungef. i N 45° Ö på ett ställe, N 25° Ö på ett annat. Prof. 1.

På östra sidan af den snöfläck, som ger upphof till bäcken fr. Stuur Järta v. om Järtatjåkko fanns starkt veckad ljus kvartsit med konformt veckade hornblendeskiffrar och diabaslager. Veckningsaxeln lutar mln 20° - 40° mot NV. Dock avvikelser. "Kvartsiten" är på vitt-rad yta betydl. ljusare än i sitt inre. 649,1 m.m. afvägn. T = $+6^{\circ}$ C.

Pr:3 Prof af "kvartsiten" o. "hornblendeskiffern" i kontakt med 2 prof af "kvartsiter".

På 646,9 m.m. afv. påträffades åter "kvartsiten" i fast klyft. På samma nivå block af röd granit.

På 643,2 m.m. massformig bergart, diabas som troligen fortsätter mot bergets topp. Förklyftn. nära vertikal i 2ne riktningar ung. i NO-SW, NW-SO Prof 4 T = $5,7^{\circ}$ Ett stycke nedanför diabas med stora brottstycken af kvartsit. Det hela veckadt. Några tydliga veckningsaxlar kunde ej urskiljas. 672,2 $+9^{\circ}$ C - 675,7 mm $9,5^{\circ}$

På 672 m.m. afl. blir bergarten betydl. fskiffr.

Skärning vid Puorekbäcken på östra sidan Prof 5

Öfverst grönsten (diabas ell. diorit) som på 671,5 blir skiffrig 6 och som sträcker sig till 672,5; underlagras af en glänsande vit skiffer. Stupn. mot N o. Ö (10° - 20°) oregelb. Dna bergart utmed älfven cca 30-40 mr, därpå en sandstensliknande bergart (kvartsit) Prof 7 af 10 mr utmed älfven. Underst ligger en granatförande glimmerskfr. Prof 8.

Ung 100 m. längre nedåt älfåran några hållar vågig glimmerskfr. Strykn NO-SW Stupn. ung 10° NW. Samma vågiga glmskfr fortsätter sedan mera minst flere 100 meter nedåt bäckåran.

d. 30.6. Säkkok nära röset.

En förklyftn. Hornbl.skfr. utmärkt tydl. nästan vertikal o. gående i riktningarna N 60 W och NO-SW (den senare riktn. mindre tydlig).

---

artens förklyftn. dels ungef. i Ö och W o. N o. S, dels Ö 25° S och N 35° Ö och dels Ö 35° S och N 20° Ö

På ett annat ställe N 60° W och N 35° Ö

Stupn. 15° → N 20° Ö (oregelb.)

Sträckningen ungef. parallel med den bästa förklyftningen. Nära röset talrika rullade stenar af den röda graniten. Vid själfva röset tyckes topografien bestämmas af förskiffr. n o. förklyftn. gen. Strykningen ungef i NO-SW.

Uppgifterna mln strecken ange observationer ngt nedanför röset i ostlig o. sydostl. riktn.

S.W. om röset på ngt lägre nivå (6 m.) en grå gneis (ell. kvartsit) liknande bergart med en utmärkt tydl. fskiffring i riktn. N 45° W och en mindre tydl. i riktn. N o. S (ung.) Stupn. 16°-17° emot N. Strykn. N 45° W sål. parallel med bästa fklyftn. Baen ungef. ett 10 tal meter mächtig. Under densamma en vit o. grönrandig ba. med stark sträckning i N 60° W. Sträckningen lutar mot horisontalplanet 18° mot NW. Ba ofta rik på körtlar af gröna (amfibol- ell. klorit-) mineral. Prof. Denna ba blir stundom ytterst fattig på gröna mineral och då helt vit. Så ställvis mot dalen åt Tjärres, där stupn. är endast 12° mot N och strykn. ung. NO-SW. Förklyft. oregelb. och bergarten veckad i flacka veck. Mot ofvannämnda dal underlagras den hvita bergarten af ett par meter mächtig grå kvartsit, i hvars liggande åter hornbl. skfr vidtager. Prof af hblskfrn.

Den hvita bergarten tyckes vara identisk med den "Ruotevarit" Svenonius i sin dagbok omnämner anstå härstädes.

Hblskfrn åter underlagras nedåt af en mörk vågig bergart, liknande glimmerskfr.

3/7. Ruopsokbäcken. På 652,9 m.m. t. = 5,5° afvägn. i Ruopsokbäckens fåra anstår en grå hälleflintgneisliknande ibland veckad ba, fallande åt NO och med strykn N 30° W. Förklyftningen i 2 riktn. ar, den ena ungef. parall. med strykn. den andra vinkelrätt däremot. I somliga förklyftningssprickor hade ett hvitt stråligt mineral af-satt sig. Prof. Något längre blir baen betyd. ljusare och på Luobmes sluttning mot Ruopsokbäcken på 651,3 m.m. afvägn. (t = 6,2) påträffades granatförande hbleskfr. med en utmärkt tydl. förklyft. i N 40° W och en (ngt mindre) tydlig i N 55° O. I den senare riktn. visade bergarten parallelstruktur. Strykn. och stupn. kunde ej observeras.

/På östra sidan af berget 0,5 cm söder om siffr 2041 vid kartans Luobme iakttogos tvänne bildningar, liknande strandlinier, den ena på 647,8 m.m. afvägn (t = +3,7°), den andra några mr nedanför (2 längder fr. ögat). Den lägre låg i nivå med en på c:a 40 mrs afstånd fr. dnsma befintlig nordligare liknande bildning. Ingendera bildningen ägde en särdeles lång utsträckning i horisontal led. Blott 10 steg kunde de följas oafbrutet. (Dock kan man ej vänta på så brant sluttande bergsidor finna gamla strandlinier väl bevarade utefter långa sträckor. De talrika bäckarna utefter bergsidorna ha nämligen genomgrävt dem och uren döljer dem äfven ofta.) /

På östra slutt. af samma berg ngt längre söderut massor af block af ofvannämnda hälleflintgneisliknande bergart på 649,1 m.m. afv. (t = 3,8°).

Vid Ruopsokbäckens fåra på 660,3 m.m. afv. (t = 4,8°) mäktiga lager af en granat och glimmerförande gneislik bergart med nordostl. stup. och strykning i N 25° W. Baen ställvis veckad. Prof. Skikytorna ofta glänsande af glimmerfjällen. Baen fortsatte flere 100 mr längre ned åt bäckfåran.

4/7 Bar. vid Ruopsokripp-glaciärens öfre ända 607,1 (t = 1,5°) 11.45 f.m.

Vid nämnda glaciärs öfre ända sträcker sig en tröskel af diabas (Prof) mellan Luobme och kartans Ruopsok. Diabasen förklyftad i tvänne riktningar, den ena gående i N 55° W och utmärkt tydlig, den

andra mindre tydlig, ung. vinkelrät däremot. Den förstnämnda förklyftningen gick parallellt med tröskelns kanter.

Vid lägre röset på Luobme block af en hvit bergart med svafvelgult stänk och små korn af ett blågrönt mineral. (Prof)

5/7 Stora bäckfåran v. om Puorekbäcken. På östra stranden af bäckfåran (med Vallespiken i S 40° W) en grå bergart fallande åt N 20° W ung. och med strykn. i N 80° O (N 75° O) - S 80° W. Bar. kl 2.35 e.m. 679,4 m.m. t = 11,3. En utmärkt förklyftn.s riktn. i N 27° O, och en icke fullt så god ung $\perp$ däremot. Efter den första förklyftn. hade bergarten ofta klyfts i stycken, ngt skilda fr. hvarandra; så mätte jag afståndet på ett ställe till 9 cm. Ngt öfver 400 m längre upp, åt bäcken vid ett litet vattenfall voro förklyftns-riktarna N 40° O och N 70° W. Den senare skarpast. Denna hade också haft ett bestämmande inflytande på flodfårans riktn. på en sträcka af c:a 10 mr nedanför fallet. Bergarten fortsatte oafbrutet c:a 450 mr uppför fåran fr. utgångspunkten.

På 676,9 m.m. afv. (t = 9,9) strax ofvanför ofvann. vattenfall blir baen, som makroskop. icke synes ändrat sin smsättning, på sina skiktytor smått vågig. Prof! 25 steg ifr. avvägnspnktn 676,9 antar bergarten glimmerskfrliknande karakter. Prof. Dess förklyftningsytor i allmht rostfärgade. Möjligen är den ett gen. starkare pressning uppkommet derivat af föregående. Baen synes falla åt NW och sål. ha SW-NO strykning. Dock äro skiktytorna skrofliga och vålla svårighet vid bestmngerna af strykn. o. stupn. Förklyftad i N 65° W-lig och N 40° O-lig riktning. - På 675,5 m.m. afv. (t = 8,2) anträffades i bäckfåran en vågig, glänsande skfr, konkordant öfverlagrande en bergart, som tycktes fullt identisk med den vid profilens uppgående längst ned anträffade. Denna sistnämnda bergart kan här ej hafva ngn stor mäktighet, enär den glänsande skiffern anstod strax nedanför. Den uppträder fast hellre stundom s.s. smärre inlagringar i skiffern, hvilket äfven bestyrkes genom fyndet af ett block, där ifrågavarande bergart (25 cm mäktig på det mäktigaste stället) på ömse sidor omgafs af glänsande skfr.

På 674,9 m.m. afv. (t = 7,9) ny bergart lik n:o 1 efter 25 steg på nytt vågig skiffer. Den med skfrn vexellagrande bergarten saknar här tydlig förklyftn.

Den vågiga skfrn fortsätter uppfåran till 673,4 m.m. afvägn. (t = 7,8). Därpå åter lsta bergarten, stupn. mot WNW strykn. i N 20° O - S 20° W och förklyftad i 2ne riktningar, N 50° O och N 85° W. Äfven finnes ställvis en förklyftningsrikt N 50° V, hvilken äfven återfinnes hos den vågiga skiffern i bergartens liggande. Bergarten fortsatte emellertid blott ett par mr, sedan vidtog åter den vågiga skfrn.

På 671,8 m.m. afv. (t = 7,3) anstod en starkt fklyft. grön bergart. Förklyftningsriktningar i N 40° O, och den andra ungef. $\perp$ däremot. Strykn. N 10° O - S 10° W stupn. mot W.

Strax ofvanför sist afvägda ställe innehöll bergarten 4 körtlar, grofxxiniska, som höjde sig öfver bergartens eljest jämna yta. Den största var 40 cm lång, 25 cm bred, och dess höjd öfver bergartens yta = 7 cm. Ngt öfver 100 meter längre upp granatförande glimmerskfr, i början rik på /troligtvis injicerade/ grönstenspartier. Glmrskfrn stupar mot W och stryker i N 20° O - S 20° W. 2 väl markerade förklyftnsriktnar i N 65° W och N 50° O.

7/7 Stuor Järta. På Stuor Järtas östra sida /639,9 m.m. afv. (t = +4,8) kl. 4 e.m./ hblskfr. Förklyftad i 2 riktn. N 25° O - S 25° W N 75° W - S 75° O, en Strykn. N 40° O - S 40° W stupn. mot NW.

På 635 m.m. afv. (t = +4,8) kl. 4.35 e.m. granatförande glim-

merskfr. Strykn. N 5° 0 - S 5° W; stupn. 29° mot W. Förlklyft.riktn.ar N 75° W - S 75° 0 och N 20° 0 - S 20° W, ingendera särdeles skarpt markerad, den senare sämst och ngt varierande.

På 632,9 m.m. afv. kl. 5 e.m. (t = +4,5) fastare glmskfr utan makrosk. granater.

På 630,3 m.m. afv. ett par mr mäktig diabas. Förlklyftad i N 20° 0 - S 20° W och L däremot.

På 629,3 m.m. kl. ½ 6 e.m. (t. = 4,3) stryker glimmskfrn i N 60° 0 - S 60° W, Stupn. 31° mot NW. Strax ofvanför grönsten med ljusa fläckar. Förkl. N 65° W - S 65° Ö och N 20° 0 - S 20° W. kl. 5.50 e.m. 627,2 m.m. (t = 4,3) kvartsitliknande grönsten, stupn 20° mot WNW strukn. N 30° 0 - S 30° W.

625,8 m.m. fläckig diabas (lik den på lägre nivå anträffade.)

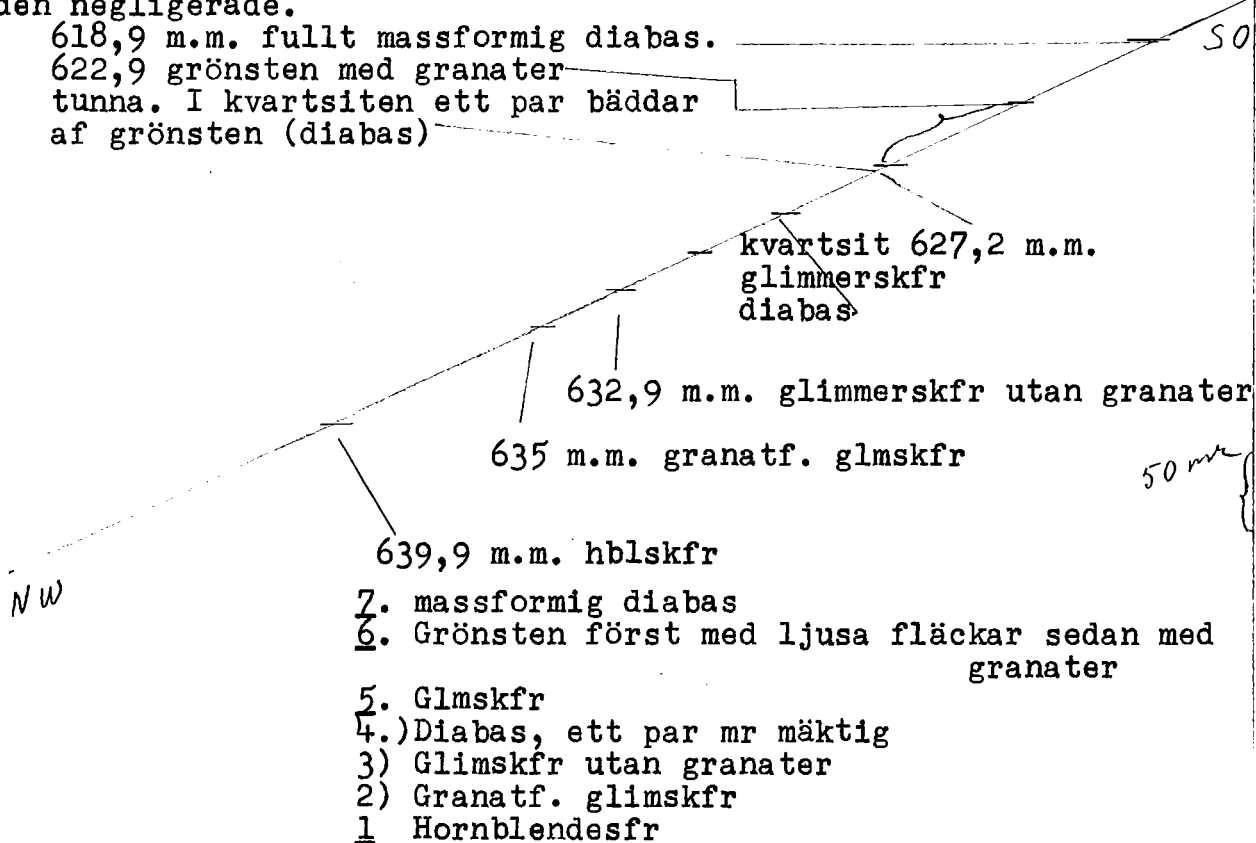
622,9 m.m. (t = 3,8) 6.30 e.m. grönsten med ofta stora ljusa fläckar, (granater). Granaterna kunna bli flere cm i gnskärning.

618,9 m.m. (6.45 e.m.) t = +2 fullt massformig bergart diabas, som följdes till afvägn. 610,4 m.m. t = +2,1 (kl. 7.25 e.m.) och sannolikt fortsätter till StuurJärtas topp. - Vid uppgåendet träffades ett löst block af magnetit.

Profil af Stuur Järta i riktn. NW - SO (ungef.). Bergets lutningsfhden negligerade.

618,9 m.m. fullt massformig diabas.

622,9 grönsten med granater tunna. I kvartsiten ett par bäddar af grönsten (diabas)

8/7 Vagget vester om det föregående dag uppgångna.

På 646,2 m.m. (kl. 2.30 e.m.) t = +7,2, mycket starkt veckad glimmerskiffer med efter hvad jag kunde se 4 lager eller bäddar af granatförande grönsten. Den mäktigaste bädden var ½ mr mäktig. Glmskferlagren mln grönstensbäddarna c:a 0,5 mr mäktiga, ibland ngt mera ibland mindre. Tvänne glmskfrlager skildes fr. hvarandra af en blott ett par cmr mäktig grönstensbädd. Ngt längre upp har glmskfrn en mycket utpräglad vertikal förlklyftn. i riktn. N 45° W - S 45° 0 och en L däremot, lutande mot NO. Diabasen och glskfrn fort-

W 110

sätta att omväxla med hvarandra. Diabasen mister sina granater, ser ibl. nästan porf. ut, är ftklyftad dels vert. i riktn. N 55° W - S 55° O dels ⊥ däremot. x)

På 639,9 m.m. (3.15 e.m.) t = +5,5 hblskfr. Strykn. N 15° W - S 15° O Stupn. 29° mot W Förtklyft. ungef. vertikalt i 2 riktn. ar NW-SO, den andra ⊥ däremot. Ba'en för ett par mr högre upp rikligt med granater.

x) den senare förtklyftningsrikt. lutar mot SO.

Dessa ha ibland valsats ut gen. bergartens pressning, så att af dem uppkommit flere cm långa o. blott ett par m.m. breda ljusa strimmor i bergarten. Bergarten ställvis veckad. Veckn.axeln ungef. i N 55° W - S 55° O. De utvalsade granaterna parallela med denna riktning. I en synnerligen starkt veckad, c:a 1 mr mächtig, rostfärgad zon, skapolit. Bergarten tycktes här riktigt trasats sönder.

På 635,8 m.m. afv. (t = +4,2) kl. 4.30 e.m. ett c:a 1,5 mr mächtig lager af en ljus kvartsitlikn. bergart, stup. 20° mot norr och strykande N 70° O - S 70° W.

Hufvudbergarten, granatför. hblskfr, ersättes högre upp af tydlig diabas utan makrosk. granater. På afv. 634 m.m. t +3,5 kl 5 e.m. anstå sål. fullt massformig diabas.

På 600,9 m.m. (t = ±0) kl. 6.50 e.m. ännu diabas.

Lagerföljd.

- 3) Diabas.
- 2) Hornbl.skfr. med — ett par mr granater.
- 1) Glimmerskfr med grönstensbäddar.

10/11 Fr. tältplatsen längs Skaitetjåkkos ostsida till ungefär midten af berget, därefter öfver detta och längs dess västra sida hem.

659,2 m.m. hblskfr med granater, stupn. N 5° O strykn. i
 643,7 m.m. granatf. amfibolit, stup. N 40 O
 642,3 m.m. amfibolit utan gran. med ofit. str. med en utm. god ftklyftn. i NW-SO och en mindre markerad i N 30° O - S 30° W

640,7 m.m. får bergarten ett porfyriskt uts.
 638,5 m.m. har den porf. strukt. fsvunnit. tydl. ofit. str.
 637,8 m.m. kvartsit, stup. 28° mot S 70° O strykn. N 20° O - S 20° W ett par mr

635,1 m.m. grå vittrad bergart anstående omöjliga att bstma. ibl. granater stupn. mot strykn.
 Block af bergarten förekomma ända ned till sistomnämnda kvartsit.

633,2 amfibolit med ofit. str. utan granater.
 629,2 m.m. pressningsprodukt (?) af amfibolit; därför talar måhända förtklyftningsriktn.arna, hvilka båda öfverensstämma med den strax ofvanför anstående ofit. struerade bergarten, NW-SO och NO-SW

623,8 m.m. talrika block af kvartsit uppför. Säkert har bergarten här varit anstående.

611,8 m.m. (t = -1°) kl. 6.30 e.m. ofit. str. ba. diabas.

Skaitetjåkkos västsida

618,2 amfibol.skfr med gran.
 619,7 glmskfr i amfibolitskiffern's liggande stup. ung. 19° mot W. Stryk N-S.

620,8 m.m. glmskfr med granater 1 par mr stup. 34° mot N.
strykn. Ö-W. Amfib.skfr med granater
622,5 m.m. gneisliknande bergart. stup. 14° mot N 20° Ö
623,1 m.m. xxinisk kalksten ngt öfver 2 mr mächtig, stup. 8°
mot N 20° Ö. Därunder granatamfib.skfr, helt tunnt
624,1 åter 1 par mr mächtig magnesit, som fortsätter till afv.
623,4. Här på sista stället äfven vackra xxer af apatit (?)
på amfib.skfr. Strax nedanför åter kalksten till 621,3
magnesit

Därpå amfb.skfr till

628,3 kalksten till
magnesit

629 (växlande med amfbol.skfr) där amfib.skfrn ånyo börjar.

653,1 på östra sidan af Lullevaggejok ofit.str. bergart.

11/7 Fr. tältplatsen till Kåtokjokk, som följdes det ställe, där
den upptager Jägknavaggejok, och sedan efter dennas östra strand
upp mot Stuollo.

679,1 m.m. amfib.skfr. stupn 32° mot N 20° W strykn. i N 70° Ö
- S 70° W.

Strax ofvanför vid flodstranden block med molybdenglans
N 20° Ö, strykn. N 70° W - S 70° Ö. Olikheten i stupn. o. stryk.
måhända beroende på bergarternas veckning. Amfib.skfrn visar sig
näml. på andra stranden ibland ganska starkt veckad.

Efter c:a 50 steg blir glmskfrn rik på granater. Efter ytter-
ligare 55 steg stup. den 28° mot NW. Strykn. sål. i NO-SW. Efter
ytterl. 22 steg blir bergarten mera kvartsitisk, förlorar sina gra-
nater, men dess skiktytor glänsa ännu ngt af glimmerfjäll.

Jägknavaggejokk

675,3 m.m. kvartsit, efter c:a 20 steg amfibol. fklyft. i
N 15° W och N 80° W - stupn. 19° mot N. Strykn. N 85° Ö - S 85° W.

674,3 m.m. en synnerl. vacker skålbildning af glmskfr, isole-
rad gm block. Veckningsaxel i NO-SW. Efter en 35 mr starkt veckad
kvartsit med körtlar af svafvelkis veckningsaxeln N 60° Ö.

Profil.

I kvartsiten ett 2 cm mächtig lager af granatf. mörk glimmer-
skfr. Efter ytterl. 25 mr amfibolit. Amfib. inneh. tunna lager af
mörk glmskfr.

Efter c:a 30 steg glmskfr en 100 mr amfibolit. Fklyftn. riktn. ar
N 55° W - S 55° Ö vertikal och N 35° Ö - S 35° N, den senare lutande
mot horisontalpl. ca 50° mot W. Bergarten gmsättes på ett ställe

af en gång af finkornigare amfibolit, i midten förande ngt granater och strykande parallelt med sista fklyftn.riktn.

Längre upp är bergarten gmsatt af en ofit. struerad bergart, tydligen en yngre diabas, och vid gåendet uppför bäckfåran ser man huru b'äen än för och än saknar granater.

670,0 m.m. vid vattenfallet har bergarten tydlig ofit.str. Denna b'art, som återkommer ett stycke längre upp, tyckes öfverlagra amfib.skfrn, hvilken återfinnes vid själfva bäckfåran ofvanför fallet och som där är granatförande och på en kort sträcka innesluter 2 tunna lager af granatglmskfr.

668,9 m.m. amfib. med små granater (efter det stranden en stund varit blockbetäckt). Snart därefter blef marken blockbetäckt och fast bergart påträffades först på afv.

663,2 m.m. tydl. diabas.

På hemvägen längs vestra sidan af vagget på 665,5 m.m. block af finkornig röd granit.

12/7 Längs Lullevaggejokks östra strand till Kaskatjäkkos sydostsluttn, uppför men vid bergets fot till fast berg och därefter längs dettas gräns mot uren ett stycke norrut.

669,8 m.m. sydsidan af Skaittjäkko granatglmskfr, veckad. I hängandet amfibolit med granater.

670,5 m.m. ngt närmare Luletjäkko amfib. utan granater o. med på vittrad yta tydlig ofit. str.

672,8 vid Lullevaggjokks östra strand nederst vid fåran starkt veckad amfibolit med kvartsitränder och 2 mr högre upp en ett par mr mäktig bergart, fvillande lik ett konglomerat. Bollarna bestodo af amfibolitskfr. Prof på bergarten. Vid närmare efterseende befanns "konglomeratet" uppkommet gen. en stark pressning af amfibolit, som böjts i helt omböjda veck, hvilka spruckit vid den skarpast böjda delen och gifvit upphof till en lagerliknande bildning med bollar.

671,5 m.m. uppåt bäckfåran ett c:a 2 mr mäktigt lager granatglmskfr, som öfverlagras af amfibolitskfr med granater. N 40° O Stupn. 18° mot NO. Strykn. i N 50° W - S 50° O.

förekma ej likformigt utbredda i amfiboliten. Somliga partier sakna sådan, i andra åter förekomma tätt gytttrade liksom i skivor.

668,9 m.m. amfib. med tydl. ofit. str. och porfyriska fältspatindivid af c:a 0,5 cm i gmskärn. Förklyftn.riktn. N 10° O och N 80° W, den senare vertikal, den förra stupande mot Ö.

Några mr längre uppåt fåran har baen tydligt skiffrig strukt. är rik på små granater, som äro en 3 m.m. i gmskärn. De flesta porf. individen äro sönderkrossade och bilda nu hvita cmlänga o. ibland ngt längre strimmor i baen, utdragna i riktn. N 80° W - S 80° O.

667,4 m.m. ba med fullst. ofit. str. utan granater rakt nedanför kalkstens eller magnesitbankarna på Skaitetj.

Efter en 100 mr åter amfib.skfr ibland med granater, ställvis ända till ett par cmr i gnskärng.

Ungefär 300 mr fr. Kaskatj. åter ofit. str. ba.

651,2 m.m. på Kaskatjäkkos sydöstra ända amfib.skfr med granater, stupn. 12° mot NW. Strykn. i NO-SW.

2 mr högre upp icke-granatf. glmskfr.

645,2 m.m. på Kaskatj.s sluttn. mot Lulletj. granatf. glmskfr. Stupn. 12° mot N 30° W. Strykn. i N 60° O - S 60° W

642,1 m.m. amfib.skfr. med granater. Stupn. 22° mot N 20° W. Strykn. i N 70° O - S 70° W

640,0 m.m. på Kaskatj.s östra sida ett skarnliknande lager /af amfibol, kalkspat, kvarts och små tätt gytttrade vackra röda granater/ med små körtlar af kis. Skarnbildn. följdes upp till

636,3 m.m. afv. men fortsätter längre och består i hufvudsak af

kvartsit med tunna skikt af amfibolit, ibland äfven ngt kalksten. synes vara ett par mr mächtig, är mångenstädes veckad och söndertrasad. Synes i stort sedt stupa mot S 65° W.

13/7 Längs Jäknavagge till Stoullö, efter dettas vestra sida till Skaitetjäkkos n.v. spets, som öfvergicks. Genom Kaskavagge hem.

653,9 m.m. afv. på Stoullös sluttn. mot Jäknavagge amfibol.skfr. Stup. 19° mot S 20° O, strykn. N 70° O - S 70° W

653,1 m.m. c:a 1,5 mr bredt lager af kvartsit med samma stupn. o. strykn. Kvartsit växellagrar med amfiboliten ända mot toppen enl. hvad man nedifr. kan se. Dock är dess stupn. icke allest fullt lika. Den slingrar sig snarare i smalare gångar uppför berget. Dock torde man i stort sedt säga stupn. vara den ofvannämnda. Gångarnas slingring befanns bero på bergartens veckning. Nedifrån kunde man räkna till 10 dylika gångar. Föreklyftn.rikt.ar hos amfib. NO-SW och en ⊥ däremot.

På 647,7 m.m. afv. längre åt NW var amfib. granatför.

På Skaitetjäkkos nordvestra ända på sluttningen mot Stullo på

644,3 m.m. likadan grön och hvitrandig bergart som den på Säcköks sluttn. mot Tjärres. Ba'en förekom i stora block, säkerligen in situ, uppåt sluttn.

634,2 m.m. på Skaitetj.s n.v. ända hornbl. gneislikn. bergart. Föreklyftn.riktnar NW-SO och ⊥ däremot. Parallelt med den första fklyftn. hade Skaitetj. en nästan tvärbrant stupning mot Lulle-tjåkko.

Strax nedanför anstår den hvit o. grönränd. ba'en i block förut funna stupn. S 40° O, strykn. N 50° O - S 50° W. Bergarten har på vittrad yta nästan kvartsitisk utseende, är också mycket kvartsrik och har mörka mineral anordnade i parallela ränder af vexlande, ända till flere centims bredd.

Utefter sluttningen af nordvästra ändan af Skaitetjåkko mot Kaskavagge ofvannämnda hornbl. gneisliknande bergart, som nederst mot uren blir granatförande.

14/7 Flyttning till andra sidan af Kåtokjokk. Besökte på vägen rottingarna, som nedstuckits i glaciären i och för mätning af afsmältningens belopp.

Nedre borrhålet: märkets höjd över isytan 55,2 cm, Bar. 668,8 m.m. Temp. +7,2. Isens lutning 11° mot S 70° O 9.30 e.m.

Öfre borrh.: märkets höjd över isytan 35,2 cm Bar. 664,8 m.m. Temp. +7,6 (Isens lutning 9° mot S 70° O)

15/7 Från tältplatsen n. om Kåtokjokk till denna, som följdes till det ställe, där afloppsbacken för sjön med höjdsiffran 769 utfaller i Kåtokjokk. Öfver lägre sluttningen af Kåtokkaisse hem.

682,6 m.m. på Kåtokjokks norra strand amfib.skfr. stupn. 50° mot N 35° W, strykn. i N 55° O - S 55° W

683,3 m.m. ett par hundra mr längre ned är stup. 40° mot N 60° W och strykn. N 30° O - S 30° W

Strax nedanför sist afv. ställe blir amfib.skfrns skiktytor glänsande af bruna glmrfjäll, på samma gång som bergarten visar ett mera pressadt utseende. Efter en 60 mr fsvinna glmrfjällen. Detta upprepas på en kort sträcka på 3 ställen.

683 m.m. en mr mächtig glmrskfr

683,6 m.m. 4 demrtjocka lager xxinisk hvit kalksten, skilda fr. hvarandra af tunna lager amfib.skfr. I kalkstenen förekom kvartsådror, som stundom fortsätta in i amfib.skfrn.

Strax nedanför ett 2 mr mächtig lager glmskfr, lik den sist omnämnda, dock med ngt mera amfibolitkarakter.

683,9 m.m. ngt öfver 100 mr längre glmskfr med granater, stupn. c:a 70° mot N 80° W strykn. i N 10° O - S 10° W. (ungefär 70 mr efter elfven.)

Därefter hvit glänsande skfr med tunna skikt (ett par centnr o mindre) af "amfibolitglmskfr" och af amfibolit. De mörka skiktana, som ställvis ligga mycket tätt i den hvita bergarten o. förläna den en vacker randning, stryka i NO-SW. Här och där finnas granater i ba'en.

Den hvita glänsande skiffern med sina mörka ränder fortsätter 150 mr nedåt elffåran därefter (270 mr) grus- och blockbetäckt mark just till det ställe, där bäcken från lilla glaciären, 684,2 m.m. 2.30 e.m., på Kåtokkaiss_e utfaller i Kåtokjokk och där den hvita skiffern ånyo anstår. Ba'en här fattigare på mörka ränder. Stupn. ungef. vertikal och ba'en ställvis veckad. Veckningsaxeln nästan vertikal. Bergarten fortsätter 500 mr nedåt elfven.

Sedan gabbro.

Efter en 100 mr en gång- ell. linsformig bildn. i gabbron. Ljusare grundmassa med mörka partier. Fortsätter en 100 mr. Kontakten mot gabbro är icke skarp. Prof fr. kontakten och af gabbron 30 mr nedanför.

687,3 m.m. vid själfva älfåran efter ett par hundra mr ung. åter den hvita glänsande skiffern, mycket starkt veckad, och på ett ställe blandad med gabbro på det intimaste. I midten af ett parti vid själfva älfven ser man sål. väl bibehållen gabbro. För öfrigt är baen gmdragen af en mängd mörka gångar och sliror, med hvilka den ofta är blandad så tätt, att samma vackra randiga bergart uppstår, som iaktogs högre upp vid älfven strax nedanför 683,9 m.m. afv. Den hvita ba'en fortsatte en 150 mr, därefter gabbro till afv.

689,3 m.m. där en 1) annan bergart anstod med 28° stupn. mot W. Strykn. i N-S. Denna följdes snart af en synnerligen starkt pressad 2) bergart, som inom kort fullst. antog karaktären af 3) glmskfr. Måhända äro de sist omnämnda bergarterna blot derivat af starkt pressad gabbro. Glmskfrn började strax ofvanför det ställe, där aflopps-bäcken för sjön med höjdsiffran 769 m.m. upptages af Kåtokjokk och följdes till nämnda ställe. I den mjuka bergarten funnos flere vackert utmodellerade jättegrytor med sina löpare.

Här vände jag tillbaka, och hemvägen togs öfver lägre slutningen af Kåtokkaisse.

677,8 m.m. ljus glmskfr med ngt granater, växlande med mörk liknande förut under dagen funna amfibolitglmskfrar. Stupn. brant mot W. Strykn. i N-S. Blottad en 100 mr mot W till bäcken fr. Kåtokkaisses lilla glaciär. På hemvägen massor af block af den hvita gläns. skfrn och dess grön- och hvitrandiga varietet.

16/7 Genaste vägen till bäcken fr. Kåtokkaisses lilla glaciär och längs denna bäck till glaciären och öfver den upp mot berget.

673,0 m.m. glmskfr

669,3 m.m. afv. upphörde glmskfrn och anstod amfibolitskfr, strykn. N 10° O - S 10° W. Stupn. brant mot W. Endast ngra hällar, därefter blockbetäckt mark.

Ngt längre upp åter amfib. skfr, ett par hällar, stupn. 28° mot N 55° W. Strykn. N 35° O - S 35° W. Därefter endast block hufvudsakligen af amfibolitskfr. Längre upp dock block af diabas, dels tät, dels porfyrisk, dels mera grofkornig.

653,2 m.m. afv. 500 m SW från glaciären håll af kvartsitisk, randig ba med vågiga, stundom mera veckade skiktytor.

646,8 m.m. afv. ett par hundra mr närmare glaciären diabas, finkornig med gång af grofkornigare porfyrisk do.

639,4 m.m. afv. med flere olika strukturformer, en porfyrisk med små drusrum. Diabasen fortsatte till 635,5 mm afv., där jag måste återvända till följd bergets obestiglighet.

635,5 m.m. Vid denna nivå anstod emellertid en pressad, tät grönsten med granater, som tycktes fortsätta uppåt. Jag nedsteg åter och tog vägen öster om glaciären. På

634,4 m.m. block af röd, finkornig granit med talrika malm-individer.

630,1 m.m. block af grofkornig, vacker röd granit.

619,6 m.m. afv. ofvanom östra sidan af glaciären diabas.

665 m.m. afv. nedanför östra änden af Kaskašvaratsh glmskfr med granater stupn. 35° mot N 35° W; strykn N 55° O - S 55° W.

17/7 Gick först uppåt ett vagge på östra sidan af Kåtokkaisse, men vände vid 650 m.m. afv., då intet fast berg syntes, och gick öster ut mot älfven till björkskogsgränsen uppför en kulle därstädes och fortsatte i riktn. N 35° W.

680,2 m.m. kloritskiffer stupn. 37° mot N 55° W. Strykn. N 35° O - S 35° W. N 70° W fr. Skerfe. Söder fr. glaciären c:a 100 mr

676,9 m.m. diorit, ett litet parti (?) därifr. c:a 100 mr åt S 65° O (däremellan blockbetäckt och gräsbevuxen mark) "kloritskfr" 100 mr därefter "Routevarit" stupn. 32° mot N 65° W strykn. i N 65° O - S 65° W 280 mr, sedan en 550 mr lång sträcka, rikt beströdd med block af "Routevarit". I de sista hållarna mot S 65° O, som iakttogos, hade bergarten förlorat sin eljest skarpt utpräglade skiffright. Blocken följdes till afv.

686,8 m.m., men fortsatte fastän mera sparsamt ned mot björkskogsgränsen. Gick därefter till en brant kulle, som höjde sig ngt öster därom. Vid kullens fot och på

693,1 m.m. afv. N 55° W fr. Rapaelfvens utfall i Laidjaure i bäckfåran en gneisliknande bergart.

677,9 m.m. på en kulle på Rapaelfvens v. sida midt emot Spadnek samma ba.

afv. 687,1 m.m. i riktn. N 35° W fr. sista stället är bergarten fskiffrad stupar 28° mot N.

Ngt längre bort, ngra hundra mr, i samma riktn., som fortfarande bibehåller samma stupn. mycket starkt fskiffrad blir nästan tät med omväxlande mörka kloritiska ränder och ljusare ("wisitskfr").

680,8 m.m. "kloritisk" skfr, stupn. ung. 28° mot N 30° W synes tydligen vara en fortsättning af förut under dagen observerad bergart på 680,2 m.m. avvägning. strykn. N 60° O - S 60° W.

De omväxlande högre och lägre nivåerna, som avvägts under sista delen af exkursionen, bero på att exkursionen gick efter en af kullar och dalar omväxlande terräng.

18/7 Från tältplatsen v. om Rapaälfven midt emot Spadnek åt norr, till första större vagge, som följdes till 657,1 m.m., därifr. uppför vaggets norra sida till den nya tältplatsen midt Sfirjajökeln aflopp.

681,3 m.m. kloritskfr, ett par hållar, 100 mr längre mot N åter kloritskiffer

682,5 m.m. stupn. omkr. 35° mot N. Strykn. i Ö-W.

695,5 m.m. 2glmrig gneiss. stupn. 32° mot S 40° W.

695,0 m.m. ögongneis, ett par mr högre upp blir gneisen mera finkornig, för snart mera klorit och innesluter ett 1,5 mr mäktigt lager af en mörk- och ljusrandig ba, lik den under gårdagen ngt bortom 687,1 m.m. afv. anträffade. I den randiga baens hängande ett par dcm finkornig gneis och sedan, skarpt afgränsad, ögongneis,

fint grofkornig, sedermera (starkare pressad) o. med finare gry o. så åter grofkornig. Äfven 693,5 m.m. 24° N 60° 0 inlagring af mörk, kloritisk bergart med små ljusa sliror o. hvita fältspatkorn.

691,1 m.m. är gneisen finkornigare och har stänglig skiktyta i större stycken är den grön- o. hvitrandig.

688,4 m.m. gång af diabas, tydl. yngre än den äljest på top-
t = +12,2

parna vanliga.

2) 687,3 m.m. åter gneis. Efter ett par mr en oredig ba, en blandning af sistnämnda gneis och amfibolit; järnmalmförande. Baen räckte ett par mr uppför fåran, så en egendomlig ba med violett fältspat o. kloritiska partier.

685,9 m.m. åter ögongneis med klorit i st. f. glimmer, ställvis veckad.

682,9 m.m. amfibolit; helt kort sträcka, så åter ögongneis. Än äro i gneisen de kloritiska partierna öfvervägande och gneisens färg är då mera mörk, än åter de hvita fältspatögonen, som kunna vara öfver 1 cm i gmskärning, och baens färg är då ljus. På

677,2 m.m. afv. är gneisens stupn. 37° mot W.

666,0 m.m. ngt nedom och ngt ofvanför 3 lager af mörkgrön skfr, hvardera ett par mr mäktigt det 3dje nedifr. dock c:a 10 mr, åtskilda af ett par mr och stundom ngt mer mäktiga gneispartier.

663,3 m.m. massformig, syenitliknande ba, i densamma sliror af ögongneis. Den fortsatte emellertid blott ngra mr, sedan ett helt kort stycke ögongneis. Därefter massor af block af den så ofta förekommande hvita grönrandiga baen. På

661,5 m.m. fast håll däraf, stupn. 17° mot N 45° W. I hållar längre upp visade sig emellertid baen ytterst veckad; hvarföre stupn. varierar.

657,1 m.m. anstod amfibolitskfr, stupn. 34° mot S 70° W. Här tog jag uppför norra sidan af vagget. Snart började amfiboliten få spridda fältspatindivider och på

648,1 m.m. anstod ganska tät, ofitiskt struerad ba.

676,5 m.m. S 15° W fr. Sfirjajökeln ända på S sidan af Rapa-älven syenitliknande bergart.

20/7 Uppgående af en profil i vagget invid tältplatsen och s. om denna.

685,8 m.m. (t = +12,8) kl. 10.45 f.m. v. om Rapaälven ögongranit.

Vagget s. om tältplatsen midt emot Sfirjajökeln aflopp

703,0 m.m. gneis, strykn. N 50° W, stupn. brant mot SW. Efter ett par mr kloritskfr, som fortsätter en 50 mr uppåt och ibland är mera amfibolitisk och mot slutet tyckes öfvergå i en flasrig.

2) 701,5 m.m. ögongneis med kisimpregnationer varade blott ngra mr, därefter åter kloritisk starkt fskiffrad bergart en sträcka, så åter flasrig ögongneis stupn. 25° åt SW. strykn. N 50° W - S 50° 0 med smärre kloritiska lager här och där till

685,7 m.m. syenit (?). Då de olika bergarternas fhde till hvarandra syntes vara alltför inveckladt för att vid endast ett öfvergående kunna utredas, gick jag uppför vagget och uppför dess södra sluttning till 659,9 m.m. och återvände därifrån för att sedan vid nedgående bättre kunna känna igen bergarterna o. möjligen kunna utreda deras inbördes fhde.

659,9 m.m. amfibolit med granater. Förlöftningsriktningar N 35° 0 - S 35° W och en ⊥ däremot båda nästan vertikala; stupn. 9° mot W. strykn. N 10° W - S 10° 0. 2 mr lägre grön och hvitrandig ba, starkt fskiffrad.

666,2 m.m. sammanhänger denna ba med en till färg o. mineral. smnstng därmed lika massformig. Baen flasrig. I ett block däraf stora individ af det mörka mineralet. Tvänne, det ena 10 o. det andra 5 cm långt, korsade hvarandra så

Efter en 100 mr tenderar baens hvita beståndsdel att anta själfständig xx-begränsning. Strax nedanför framträder dta tydligare. Individerna äro ganska stora, jag mätte en 8 cm lång. Deras längdaxlar äro ej orienterade på ngt särskildt sätt.

670,5 m.m. (t = +9,7) bli de hvita individerna violetta o. baen antar ett friskare utseende. Stundom är baens andra beståndsdel vackert grönfärgad.

meta-
morfos-
kontakt

På ngt lägre nivå är denna ba gmdragen af en mängd ljusa ådror af varieteten med ljusa fältspatindivid. Särskildt är den "blekt" på ömse sidor af en

på 671,9 m.m. uppträdande 5 mr bred diabasgång. (Gångens riktning den korta sträcka, den syntes NW-SO).

Nedanför denna gng gmsattes baen på en kort sträcka af ytterligare 4 mindre mäktiga diabasgångar, blef småningom starkt skiffrad, det hvita mineralet gaf därvid upphof till hvita, det gröna till gröna ränder och det resultade en grön- och hvitrandig ba, lik den ofta förut anträffade. Baen gmsattes af flere ådror af mjölkhvit kvarts, den bredaste 2 dcm.

675 m.m. en femte c:a 0,5 mr bred kloritisk grönstensgång. Strykn. NW-SO.

677,4 m.m. börjar åter det hvita mineralet, fältspaten, anta själfständig xxbegränsning.

678,2 m.m. förlorar det, fältspaten, mer ell. mindre sin idiomorfa karaktär, baen blir flasrig o. antar ett ögongneisliknande utseende, blir alltmera skiffrig, förlorar sina "ögon" och blir anrikad på mörka mineral. Dock förekomma ännu i densamma ljusa partier.

680,2 m.m. uppträda emellertid åter de ljusa fältspatxxerna, och baen slår omärkligt öfver i en mörk malmrik varietet, hvori man igenkänner den violetta fältspaten. Detta beror måhända på kontaktinverkan fr. en 5 mr bred diabasgång (strykn NW-SO), som uppträder strax nedanför. Baen för på ett ställe nära diabasen små ljusgula strökorn. Helt kort nedanför ytterligare en diabasgång; äfven dna c:a 5 mr bred (strykn N 25° W - S 25° O). Nedanför dna gng antar baen samma karaktär som ofvanför den första o. blir småningom alltmera "syenitisk". Blekt hvita porfyriska fältspatindivid uppträda i en mörk grundmassa.

683,9 m.m. har baen fullst. syenitisk karaktär.

21/7 Uppgåendet af vagget v. om Rapaälfven ungef. midt emot dalen mln Låddepakte och Birnapakte.

På vägen dit iaktogs på

684,8 m.m. 3-400 mr v. om tältpl. ögongneis

701,5 m.m. granitliknande ba, dock utan makrosk. skönjbar kvarts. Fältspaten dels blekt röd, dels i somliga stycken blekt grön och visar stundom idiomorf begränsning. Tillsammans med ögongneisliknande, flasrig ba.

700,8 m.m. en mörk, pressad ba, genomsatt af ådror (1 par cm breda) af en ba lik gårdagens syenit, här dock ibland kvartsförande, samt pegmatit. Efter det dessa ådror bildats ha fkastningar i baen uppstått. En håll visar dta fträffligt.

Dessa ådror ell. gångar flöpa dock ej alltid rätlinigt, utan äro äfven slingrande, tillspetsade åt ändarna och bilda stundom liksom ett nätverk i baen, måhända tyder dta på ett genetisk samband.

- 2) En 15 m längre upp gårdagens af hvita och gröna mineral smnsatta ba. Båda mineralen här idiomorft begränsade. Baen för därjämte kvarts och ngt malm. Därefter diabas. Dna gmdrages vid kontakten af apofysliknande 1 cm och ngt mer breda sliror af den hvita o. gröna baen, som på ett ställe 50,5 m från kont. mot diabasen inhla ett af skarpa kanter begränsadt, brottstyckeliknande parti af den längre ned anstående mörka baen.

Diabasen rikt gmsatt af sliror af ljusare syenitliknande baen. En såg ut så.
mörk ba. (diorit)

Nederst vid kontakten tycktes den mörka baen vara ofit. str. men ngt längre upp sågs ej ett spår af ofit. str., hvadan (möjligen) det mörka ba'rtspartiet är att betrakta s.s. en basisk differentiationsprodukt af syeniten, hvaraf den rikt genomsvärmas.

Längre upp blir baen starkt fskiffrad och på
699,4 m.m. mörk, ögongneislikn. ba med hvita fältspatögon.
698,3 m.m. granit.

Högre upp blir baen snart pressad, antar omväxlande karaktären af "ögongneis" och af den mörka på 700,8 m.m. nivå förut anträffade baen, som dock flerestädes är starkt fskiffrad.

694,3 m.m. diorit, ibland grofkornigare än det tagna profvet, ibland pressad och med "ögon".

690,0 m.m. ytterst starkt fskiffrad och
688,3 m.m. afv. några m uppåt får ett egendomligt utseende.
686,5 m.m. antar baen åter utseendet af en flasrig granit

och snart nog af (genom starkare pressning o. fskiffring) af ögongneis. Fskiffringsplanen stryka i N 20° W - S 20° O o. stupa brant mot W. Emellertid är bergarten ytterst veckad, hvarföre strykning o. stupn. växla.

Karaktären af ögongneis bibehåller bergarten sedan ända till den lilla glaciären, där blockbetäckt mark begynner. Emellertid förekomma mindre partier i denna "ögongneis" med mera massformig utbildning, än tendera den hvita fältspaten än åter baens mörka mineralbeståndsdel att visa själfst. xxbegränsning. På

659,9 m.m. anstår slutl. den fr. gårdagens exkursion bekanta baten med stora hvita fältspatindivider, (jag mätte i ett block en 12,3 cm lång) med grön kloritisk mlnmassa.

Baen, i hvilken stundom fältspaten och det gröna mineralet kvantitativt höllo hvarandra i jämvikt, då den ägde en hypidiom. korn.struktur, var liksom i går intimt fbunden med fskiffrad grön o. hvit-randig ba; som följdes till

657,7 m.m. men fortsätter c:a 30 mr högre, där den i sitt hängande gränisar till en mörk grön sten, säkerligen liksom i går amfibolit. Block af diabas i vagget tyda äfven på befintligheten af dna ba på högre nivå.

Bland blocken anträffades också flere (ganska många) med violetta fältspatindivider och påminnande om gårdagens ba med likadan fältspat.

22/7 För att finna huru högt baen med violett fältspat och mörkt mineral (gabbro snarare än syenit) sträcker sig samt efterse hvad de ljusa ränderna på Pellorippe bestå af gick jag denna dag till rippet närmast s.v. om det föregående dag uppgångna.

646,3 m.m. Amfibolit med kvartsitränder + 10⁰ 8.10 e.m.

Kvartsitränderna bilda än smhängande längre ränder, som slingra sig uppåt topparna än åter linser. Kvartsiten inhr ofta amfibolindivider.

649,3 m.m. den från de 2 föreg. dagarnas exkursioner bekanta baen med violett fältspat, idiom. utbildad, och ett mörkt mineral, äfven det med tendens till själfst. begränsn. Baen tycks lätt falla offer för förvittring och bildar rost-bruna ränder i berget. Den förekommer tillsammans med o. i den grön- och hvitrand. baen.

På ett ställe såg jag den i kontakt med granatförande amfibolit. 684,8 m.m. granit.

23/7 Gjorde å omstående sidor försök till en kartskiss af kullarna Kåtokjokkotskaska.

skala 1:20 000

51	Diabas	38	Granit	32	Grön- och hvit-
32	Gabbro (?)	32	Ögongneislikn.ba,		randig ba.
			troligen pressad		
			gabbro		Glmskfr
					Bäck

24/7 Sökte med diopter o. mätbord upprätta en kartskiss öfver samma kullar som under gårdagen. Detta var emellertid ganska svårt, då kullarna mot Pellorippe voro mycket flacka. Ganska mycket granit anträffades emellertid, och det vill synas, som om denna öfvergick i "syeniten" ell. "gabbron". Dessa baer förekomma nämligen tillsammans i samma kulle och graniten innehåller samma och likafärgade mineral, som "syeniten" + kvarts. Sistnämnda mineral förekom ibland i mycket stora korn och fältspaten var rödlett.

25/7 Flyttning till bäcken mellan "Birnapakte" och "Låddepakte".

26/7 Gick tillsammans med Hamberg uppför sluttn. af Skuorkas ett stycke, skildes fr. honom och gick ned till största bäcken mln Låddepakte o. Skuorkas, följde dennas fåra, så länge hållarna voro blottade, gick sedan uppför tröskeln mln Snavvavagge o. dalen mln Låddep. o. Skuorkas. Vid nedgåendet följdes ö. stranden af samma bäck, som vid uppg.

666,8 m.m. amfibolit med antydning till ofit. str.

653,3 m.m. blir baen tät, förskffrad och för granater.

Ett par mr högre upp framträder baens ofit. str. tydligt o. baen för små porfyriska fältspatindivider.

Ngt högre blir baen fskffrad, amfibolitskfr, och för granater.

650,2 m.m. (2.40 e.m.) $t = +18,1$, magnesit (?) se profvet! med grofxxiniska ådror af samma mineral jämte kvarts. Magnesiten c:a 4 mr mäktig. I dess hängande amfibolit, i närheten af dna för magnesiten smärre individer af amfibol. magnesiten tyckes stryka N 65° W - S 65° 0 och stupa brant mot NO.

648,9 m.m. åter magnesit, oren, c:a 1 mr, tät. I ett block af magnesit fann jag sliror af amfibolit med granater af det utseende nedanst. fig. visar.

amfibolit med granater

magnesit ell. kalksten

2 dcm

Obs! Vid alla angifna magnesitförekomster torde profven underkastas kemisk analys, möjligen är den förmodade magnesiten blott kalksten.

647,7 m.m. magnesit med smala ränder (lä 2 cm) af amfibolit, sedan amfibolit.

646,3 m.m. 1 mr mäktig magnesit, strykn. Ö-W, stupn. mot N.

645 m.m. en 3 mr mäktig magnesit rik på sliror, linser o. smala veckade, sönderbrutna gångar af amfibolit.

641,1 m.m. ba med tydl. ofit. str. o. porf. fältspatindivider.

Ngt högre starkt fskffr. amfibolit med tunna lager (3 à 4 cm och tunnare) af kvartsit. Amfiboliten ställvis granatförande följdes till

626,8 m.m. afv. (kl. 5 e.m. T = +13,8) och tycktes fortsätta uppåt.

Vid nedgåendet längre västerut träffades på

648,8 m.m. afv. diabas

652,9 m.m. diabas (ba med ofit. str.)

Baen förklyftad i 2 nästan vertikala riktningar S 70° O - N 70° W och N 10° O - S 10° W. Längs den förra gick en stupande brant ned mot vagget, som följdes vid uppgåendet.

- 2) Längre ned anträffades block af magnesit (?) med mörka partier, som höjde sig öfver vittrad yta och gånvo den ett ganska egendomligt utseende. Prof.

656,6 m.m. magnesit, c:a 4 mr mäktig strykn. N 80° W - S 80° O, stupn. mot N, veckad. I magnesiten talrika linser (ofta sönderbrutna i flere stycken) och små bollar, af ett hvitt, mycket hårdt mineral. I dtsamma förekommer stundom gröna sliror. Flere af bollarna äro äfven på ytan gröna.

Nedanför magnesiten amfibolit med granater.

664,8 m.m. amfibolit med granater

Vid nedgåendet i bäckfåran

681,9 m.m. diorit (?)

683,2 m.m. diabas

686,7 m.m. talrika block trol. in situ af ba med violett fältspat o. ett mörkt mineral

687,2 m.m. mörk ba

27/7 Häftigt regn och åska tills fram mot 7 tiden på aftonen, då regnet något aftog. Gick på ett par timmar längs den största bäckfåran mln "Birnapakte" och Låddepakte.

688,2 m.m. mörk ba identisk med gårdagens fr. 687,2 m.m. afv. t = +9,0 7.15 e.m.

686 m.m. ba liknande kvartsfattig granit, troligen gabbro.

- 1) Kontakten mln dessa båda baer icke skarp. Ba'erna öfvergå tydligen i hvarandra, såsom de tagna stofferna ådagalägga. Den mörka ba'en börjar föra glimmer och hvita fältspatindivider, hvilka stundom se ut

- 2) som körtlar. Så får man en ba med hvita fältspater, brun glimmer och ett mörkt, omvandladt mineral, alla dessa mineral i stora indi-

- 3a) vider. Storleken 3a och b hos individerna aftar, man finner så ett

och b) riktigt nätverk af den ljusare ba'en och den mörkare, sliror af båda slingra sig i alla riktningar om hvarandra. Efter en 7 mr slutl. den ljusare (gabbro?)-ba'en, som ngt längre upp varierar litet till strukturen liksom vid kontakten.

Här lämnade jag bäckfåran och tog af upp mot sluttningen på dess västra strand.

Baen kunde i block följas till

677,7 m.m. Marken var gräsbevuxen och sluttade sakta uppåt.

Sannolikt fortsatte väl ba'en upp till den granatf. amfiboliten på

664,8 m.m. afv.

28/7 Rodd öfver Rapaälven, traf till Stuollojokkotsvage, som följdes uppåt tills den massformiga "gabbron" ell. "syeniten" anträffats och följts ett stycke. Tog sedan af upp för Pellorippes s.v. sluttn. till 652,2 m.m. afv. och vände därefter tillbaka nedåt ngt närmare glaciären. Steg sedan uppför Stuollos n.v. sluttn. till 670,0 m.m. där amfibolit anstod.

2) 690,1 m.m. (t = +10,3; kl. 2.10 e.m.) mörkgrå pressad ba med svafvelkis och stundom färglös kvarts. 2) Ngt längre upp var ba'en flasrig och hade linser af kvarts. Prof.

687,9 m.m. massformig ba; hypidiom. korn. str.; hufvudsakl. best. af ljuslett fältspat o. ett kloritiskt min. Prof.

2) Ngt längre upp för bäckfåran anträffades ett block, som gaf det mest eklatanta bevis för riktigheten af det flere ngr förut fälda påståendet, att den grön- o. hvitrandiga fskffrade ba'en är ett derivat af en massformig ba, troligen gabbro. I blockets centrala del var ba'en fullt massformig och bestod af frisk, violett fältspat och det mörka mineralet, sannolikt omvandl. eller oomvandl. augit, mot den öfversta ytan af blocket var den violetta fältspaten utdragen i långa, ngr m.m. breda sliror, hvilka åtskildes af ungef. lika breda gröna sliror. På själfva ytan hade den viol. fältsp. på flere ställen "blekts", så att den var nästan helt vit och den grön- o. hvitrandiga ba'en resulterade då. Prof.

682,7 m.m. flasrig ba med hvita fältspatögon o. sliror, omgifna af ett mörkt smutsgrått mineral.

678,8 m.m. antar ba'en ett mera massform. utseende. Prof.

667,5

Sedermera växla flasriga om ögongneis påminnande strukturformer o. mindre partier fskffrad grön o. vit ba med mera typiskt massformiga. På

667,5 m.m. afv. anträffades en finkornig gabbrovarietet, ett mindre parti. Prof.

2) I ett block strax ofvanför hade fältspaten på ba'ens yta o. ett par cm inåt gen. omvandl. antagit en röd färg och ba'en förde brun glimmer. Prof.

654,1 m.m. talrika block af den fskffrade grön- o. hvitrandiga ba'en, som anstår ett par ngra mr högre.

652,2 m.m. veckad amfibolit, förklyftad i 2 nästan vertikala riktnar. S 65° O - N 65° W och N 30° O - S 30° W.

Högre upp blott ett par hållar till af amfibolit och sedan idel block af samma ba, stundom med ränder af kvartsit, samt af den massformiga på topparna vanliga grönstenen med små ljusa porfyriska fältspater. Blocken följdes till 648,0 m.m. afv. o. några hållar syntes ej så långt jag till följd af en ganska tät dimma kunde se.

654,1

Under nedgåendet som företogs ngt längre österut, närmare glaciären, påträffades kontakten mln amfiboliten och den grön o. hvitrandiga ba'en.

på 654,1 m.m. afv. (t = +6,3 kl. 8.35 e.m.)

Kontakten synes vara skarp, dock innehåller den ljusa grön o. hvitr. ba'en allra närmast kontakten några, ett par cm c:a breda lager ell. sliror af den täta amfiboliten i hängandet. Själftva gränsen mln dessa sliror är ej skarp utan uddig. Måhända äro de mörka partierna inpressade i ba'en, som här undergått en mycket stark veckning.

Kontakt

657,1 m.m. afv. är den randiga ba'en mera mörk. Prof.

Nedsteg något närmare isen och gick uppför Stuollo.

670,6 m.m. amfibolit.

673,1 m.m. (10.40 e.m. $t = +6,3$) grön- o. hvitrandig ba. Kontakten mot amfiboliten här ej så skarp. I amfiboliten finnas tunna ljusa "lager" och i den randiga ba'en par préférence mörka amfibolitliknande. Ngra mr nedanför massformig ba gabbro.

29/7 Följde den västligaste af de 2 bäckarna mln Låddepakte o. Birnapakte hvilka runno förbi tältplatsen och fortsatte sedermera uppför Låddepakte till afv. 639,7 m.m.

693,3 m.m. Gabbro. Prof. Denna genomsättes på

696,6 m.m. afv. af diabas 4 mr bred i horizontalplanet o. stryk. ungef. i N 75° O - S 75° W. Inuti diabasen o. skarpt afgränsadt ett c:a 2 mr långt o. en knapp mr bredt gabbroparti.

Ngt högre upp en c:a 0,5 mr bred pressad grönstensgång som afsmalnade åt ena ändan, där den blott var 1 dcm bred. I midten af gångens bredaste ända ett par mr långa o. ett cmr och smalare sliror af ögongneisliknande gabbro.

687,5 m.m. en grå fskffrad men tät ba. Prof. Denna blir i vissa partier klorit. ja ibland t.o.m. glimmerskffrliknande. Prof. På detta ställe är ba'en tydligen starkt pressad o. veckad. Till dna ba sluter sig uppåt ögongneisliknande gabbro, den grön- o. hvitrandiga varieteteten och mera massformig. Ba'en kunde följas till

680,0 m.m. sedermera blockbetäckt mark. Jag gick nu åt väster mot kullarna åt Låddepakte.

677,1 m.m. fast anstående massformig gabbro, stundom af mera fint gry. Fortsatte till

674,5 m.m. där diabas, tät, anstod, räckte ett par mr, så åter gabbro.

655,5 m.m. förekommer starkt pressad, brun glimmerförande gabbro.

643,0 m.m. refflor i gabbro riktn. N 30° W - S 30° O
+7,0 (kl. 7.35 e.m.)

Dessa refflor gingo parallelt med de mörka o. ljusa ränderna i ba'en o. kunna drfr möjligen vara fvittringsfenomen. Gabbron, som fortsatt alltsedan 674,5 m.m. följdes till 639,7 m.m. afv., där en ganska omvandlad diabas med små porfyriska fältspatkorn anstod. Ba'en än tydl. massformig, än åter öfver stora sträckor starkt fskiffrad o. då vanl. grön o. hvitrandig.

Ba'en vid sista afv. stark förklyftad. Ena fsklyftn.s riktn. vertikal och gående i N 70° O - S 70° W, andra brant lutande mot NO gående i N 45° W - S 45° O.

639,7 m.m. diabas.

Vid nedgåendet på bergets östra sida anträffades i gabbron på 657,1 m.m. afv. ett ganska stort parti af en mörk ba, som förde en ovanligare glimmer ell. möjligen (blott) hornbl. med utmärkt klyfvenhet och som genom sin på ytan rostbruna färg bjärt afstack från gabbron påminde om olivinsten.

30/7 Rekognoscering af Sfirjabäckens skärning. Följde vid uppgåendet bäckens västra strand o. fortsatte till den öfver uren sig höjande branten.

700,3 m.m. +10,6 (3.45 e.m.) Flasrig granit

699,2 m.m. Ba'en med violett fältspat o. ett mörkt kloritiskt mineral. Prof.

2) Några mr högre upp är ba'en kvartsförande, sål. granit. Prof.

3) Ibland äro kvartskornen ganska stora. Prof.

4) Här och där förekomma mindre partier af en ba, identisk med den den 26/7 funna på 687,2 m.m. nivå. Här är ba'en dock mera fvittrad.

696,3 m.m. Ett finkornigt parti af ba'en. Prof.

659,1 m.m. Dioritliknande parti, gmdraget af en massa ljusa ådror och sliror af granit. Prof. Räcker till

688,4 m.m. Hufvudbergarten, som hittills varit granit med mindre kvartsfria partier, förlorar här kvartsen och fältspaten sträfvar blifva idiomorf. Prof. Dock växla strukturformerna hos bergarten betydl., så som vanl. Ögongneisliknande (Genom press) varieteter, former med det mörka mineralet i stänglar och finkornigare modifikationer aflösa hvarandra uppför fåran.

671, m.m. samma ba som längre ned funna — afv. 699,2 m.m. 4). Då ba'en här var friskare tog jag nytt prof. I baen fanns ett mindre parti amfibolit med granater.

667,8 m.m. åter den kvartsfria hypidiom. str. ba'en af fältspat och ett mörkt mineral. Prof.

657,3 m.m. håll med ba med rödlett fältspat. Block med rödlett fältsp. förekomma sedan ymnigt uppåt. Måhända är den röda färgen förorsakad af vittring, s.s. jag redan förut vid Kåtokjokkotskaska observerat.

651,8 m.m. en c:a 3 mr mäktig grönstensgång som bildade foten af branten öfver uren. Gången gick i sned riktning uppåt och kunde med ögat följas en längre sträcka. Prof. Ofvanför den nedanför anst. ba'en. Prof.

31/7 Fr. tältplatsen ö. om Rapaälfven till V. Vassjabäcken, som följdes ett stycke uppåt, vidare längs de fasta hållarna mln V. och Ö. Vassjabäckarna till Ö. bäcken, som följdes nedåt, tills de fasta hållarna upphörde.

Västra Vassjabäcken.

699,3 m.m. och en liten sträcka nedanför kloritisk skiffer. Sedermera längre uppåt en på hälleflintgneislikn. ba, som ställvis är mycket rik på kvartslinser och närmar sig kvartsit. Den öfvergår emellertid längre uppåt i den vanliga grön- o. hvitrandiga ba'en, som här o. där innehåller ett strök kloritisk skfr. Ibland för denna skiffer små fältspatögon och växa dessa uppträder den ögongneisliknande ba'en.

681,1 m.m. på östra sidan af vagget, starkt förskiffrad, småflasrig ba med sparsamma granater. Smnhänger säkerligen med den ögongneislikn. ba'en. Af denna senare ba förekom också snart nog massor af block längre upp. Då emellertid inga fasta hållar vidare syntes på den jämna kullen, gick jag nedför kullens sluttning åt Rapaälfven för att rekognoscera det strök af hållar, som nere fr. Rapaälfven ses mellan västra och östra Vassjabäcken.

673,3 m.m. den ögongneislikn. ba'en.

Något längre österut blir ba'en massformig och i ett par stora hållar ännu östligare anstår den i denna trakt så vanliga ba'en med violett fältspat och ett mörkt mineral, som stundom omvandlats till brun glimmer. Ba'en ibland mycket grofkornig.

2) Längre österut ser man huru ba'en som här är mera ögongneisliknande innhlr mörka dioritiska partier, "basiska utsöndringar". Stora hvita fältspatindivider ell. ögon bilda liksom perlband här och där i dem.

677,9 m.m. flasrig granit.

Längre österut ungef. på samma nivå ögongneisliknande ba och på — m.m. mörk kloritisk ba med små vågiga skiktytor.

I kullarna längre österut ögongneislikn. ba. Så ock i den allra östligaste närmast Ö. Vassjabäcken på 678,9 m.m. afv. På ett ställe var ba'en mera massformig. Jag gick härifrån ned till Östra Vassjabäckens fåra ginaste vägen och följde fåran nedåt.

687,9 m.m. en finkornig om hälleflintgneis påminnande ba. Ba'en är fskiffrad ställvis och man ser då på fskiffringsplanen liksom en

2) tunn beläggning af den grön- och hvitrandiga ba'en. Ungef. 100 mr längre ned antar ba'en ögongneisliknande karaktär. Fältspatögonen äro under stora sträckor ganska små. Prof.

695,3 m.m. tät diabas, c:a 20 mr, skarpt afgränsad fr. "ögongneisen".

Längre ned är ba'en ftklyftad i 2 nästan vertikala riktningar: en utmärkt god i N 73° W - S 73° Ö och en icke så god i N 4° Ö - S 4° W. Parallelt med den förra ftklyftn. hade bäcken ett par hundra mr skurit sin fåra och rann rakt fram mln så godt som lodräta väggar. "ögongneisen" följdes till

702,1 m.m., där de fasta hållarna upphörde.

1/8 Marsch öfver Ö. Vassjabäcken till Netirbäcken, som följdes till afv. 668,8 m.m., därifrån till toppen af kullen NW fr Skerfe o. N 60° Ö fr. Kåtokjokks utflöde i Rapaälfven. I NOlig riktn. ungef. öfver en annan kulle till Neters högsta punkt.

675,9 m.m. kullen närmast ö. om Ö. Vassjabäcken ögongneislikn. ba. Kullen kallas Netirskajtats.

677,7 m.m. i Netirbäcken nästan hälleflintgneislikn. ba med små fältspatögon, tydl. smhängande med "ögongneisen". Tyckes äga maximistupn. 32° mot S 80° W. Strax nedom är ba'en efter några mr mera kloritskfrlikn. med smått vågiga skiktytor. Dock synas här o. där ögon.

674,2 m.m. i samma bäck hälleflintgneis, öfverlagrad af en ba bestående af små kvartslinser, afskilda af tunna lager kloritisk, glänsande substans. I bäckfåran på samma ställe spridda block af granit.

673,2 m.m. ba'en här en mörkare grön färg o. innehler sliror o. linser af "ögongneislikn." ba.

672,2 m.m. här ba'en ett hälleflintliknande uts.

Högre upp är ba'en åter ögongneisliknande så på 668,8 m.m. afv. i samma bäck.

651,1 m.m. på toppen af kullen NW fr. Skerfe o. N 60° Ö fr. Kåtokjokks utflöde i Rapaälfven fortf. den ögongneislikn. ba'en, stundom mera bankformigt ftklyftad, stundom åter starkt fskiffrad o. mera hälleflintgneislikn. Från den kullen gick jag ungef. i NO-lig riktn. uppför närmaste kulle åt det hållet.

641,9 m.m. flasrig, kvartsförande ögongneis.

629,5 m.m. 631,4 m.m. fortfarande samma ba, kvartsförande. Denna ba fort-sätter ända till Neters högsta punkt som afv. till 629,5 m.m. (+2,3 9 e.m.). Här på själfva toppen är den dock mycket fskiffrad, mera hälleflintgneisliknande kvartsen förekommer ytterst sparsamt o. på vittrad yta liknar ba'en mycket den grön- o. hvitrandiga, som brukar förekomma tillsammans med "gabbron" eller "syeniten". Prof.

2/8 Marsch till kullen ö. om Skuorkasjökeln från tältplatsen väster om Ö. Vassjabäcken. Under vägen inga hållar, endast block af amfibolit med och utan granater, diabas och ett och annat af den med "syeniten" eller "gabbron" sammanhängande graniten (grå, rektangulär fältspat, ett mörkt kloritiskt mineral och små kvartskorn). Vid kullen ö. om Skuorkasjökeln, ett par hundra mr ofvanför glaciärens bräm, fasta hållar af en ljusgrå, randig, förskiffrad ba med en maximistupn. af 24° mot N 35° W.

Baen anträffades på avvägningen

645,3 m.m. Prof.

Längre upp var ba'en starkt veckad. Ett synnerligen vackert S formigt veck med såväl synklinalen som ett stort stycke af anti-klinalen bibehållna observerades. Ba'en fortsatte ungef. till afv.

639,5 m.m., där talrika block af amfibolit lågo. Längre upp ymnigt med block af kvartsit och granatförande amfibolit jämte på ett

ställe vacker mjölkvit kvarts. Dessa ymniga kvartsitblock göra det sannolikt, att de talrika hvita band och utdragna linser i de fjäll, som ange glaciärens öfre ända, utgöras af kvartsit. Från kullens krön gick jag i östlig riktning, med dragning åt Söder mot närmaste högre kulle. På vägen dit fortfarande block af amfibolit med granater o. kvartsit, mjölkvit kvarts här och där samt ett och annat block af granit. På toppen af kullen som tydligen motsvarar kartans 614,2 Vassja (Vassja "runda") och på 614,2 m.m. af. mycket förvittrad, diabaslikn. ba. prof.

Ö 10° N fr. denna kulle en annan, dit jag sedan gick. På vägen dit block af amfibolit med granater och kvartsit samt af en diabasliknande ba med granater. Kvartsitblocken lågo i allmht i stora strök, hvilket gaf anledning fmoda, de på stället bildat linser i ba'en, hvilka sedermera fallit offer för förvittringen. Detta besannades också genom fyndet af en kvartsit i fast klyft ngt längre bort. Kvartsiten höjde sig här öfver blocken c:a en meter och var veckad. 620,1 På toppen af den nya diabas med (sparsamma) granater. Afv. 620,1 m.m. m.m. Prof. Därefter till kullen i riktn. Ö 10° S. Under vägen samma block som förut. På toppen af kullen afv.

613,1 m.m. diabasliknande ba med granater.

8.30 e.m.

På hemvägen ungef. SV riktning på afv.

631,8 m.m. ett c:a 30 mr mäktigt parti af en ytterst veckad och tofvig ba ofta med fältspatindivider, som här och där innehåller slior och körtlar af vackert grön amfibol. Prof.

- 2) Nedanför talrika block af en ganska egendomlig ba med vackert grön grundmassa och hvita fältspatslior och "ögon". Ibland är dna ba ytterst stänglig, så att den synes liksom smfogad af gröna o. hvita stänglar. Ännu längre nedanför en pressad ba, hvari man igenkänner "gabbron" ell. "syeniten", som också återfinnes nästan i samtliga blocken på afv.
- 3)

637,3 m.m. och ngt ofvanför. De fortsatte äfven nedåt, blefvo småningom uppblandade med block af den grön- och hvitrandiga ba'en, hvilka alltmera tilltogo i talrikhet och småningom blefvo alldeles förhärskande. Den grön- o. hvitrand. ba'en anstod också i stora hållar en hundra mr fr. Ö. Vassjabäcken och utmed nämnda bäck ett ganska ansenligt stycke.

3/8 Marsch till V. Vassjabäcken. På vägen dit mln Ö. o. V. bäcken kvartsitlikn. ba på

677,4 m.m. afv. maximistupn. synes vara 13° mot NW. Ba'en tyckes fortsätta c:a 50 mr uppåt och 30 mr nedåt. Den är starkt fskffrad. Prof.

Ngt längre V. ut ögongneislikn. ba. Ännu längre väster ut mycket fskffr. ba på afv.

681,7 m.m. kloritisk. Prof.

V. Vassjabäcken.

686,5 m.m. Kloritisk pressad ba med små fältspatindivider. Prof. Angående bergarterna hänvisas för öfr. till sid. 70.

682,7 m.m. hälleflintgneislikn. ba i skarp kontakt med öfverliggande vågig, kloritisk skfr. Prof.

677,2 m.m. typisk grön- o. hvitrandig ba. På högre nivå blir ba'en mörkare och mera lik hälleflintgneis, så på afv.

673,8 m.m. Ba'en inhlr ngt längre upp lager af vågig skiffer med glänsande skiktytor samt fältspatådror och individer. Ngt högre upp ett mäktigare parti af sistnämnda ba, som sträckte sig till 667,1 m.m. afv. Partiet c:a 40 mr mäktigt i vertikalled, ofvanför åter hälleflintgneislikn. ba i ett par hållar. I en håll på v. sidan af bäcken 667,1 m.m. är ba'en lik "hälleflinta" och håller små strökorn af fältspat. Prof. Öfverst på denna håll åter den vågiga skiffern. Se-

dermera äro hällarna dolda af glaciärens ändmoräner. V. Vassjabäcken bildas emellertid af 2 bäckar, den ena fr. den östligaste glaciärtungan, den andra fr. den västligaste. Jag hade hittills följt den östligaste grenen och gick nu öfver till de högst upp belägna hällarna i den västliga grenen, som jag följde till det ställe, där den förenar sig med den östliga.

659,0 m.m. Något flasrig, massformig ba af ett mörkt mineral, mörk glimmer o. en hvit fältspat. I samma håll ser man massvis med "ögongneisliknande sliror. Talrika block af ba'en ligga ofvanför hällan. Längre ned blef ba'en stänglig och ögongneisliknande. Innehöll ett c:a 4 dcm bredt parti af en skifferlikn. bergart. Hällarna upphörde på afv. 660,1 m.m. Sedan

2) 661,8 m.m. åter fasta hällar af samma ögongneisstruerade ba. I "ögongneisen" partier, parallela med fskiffringsplanen af undergårdagen på 631,8 m.m. anträffade bar. Denna är med all säkerhet endast att anse s.s. en del af samma magma, hvarur "ögongneisen" bildats och väl snarast s.s. en pressad basisk utsöndring eller större slira.

2) Längre ned blir ba'en alltmera fskffrad och kloritisk, och på afv. 663,8 m.m. för den hvit glimmer.

Ngt längre var ba'en granatförande, mild molybdenglansfärgad, starkt pressad.

668,6 saknar granater och hvita små ögon af fältspat uppträda. På afv.

669,4 underlagras denna ba af "hälleflintliknande" identisk med den förut på dagen på afv. 667,1 funna. Strax nedom åter vågig kloritisk skfr som fortsatte tills ngt ofvanför bäckarnas föreningsställe på afv.

673,3 m.m. där ba'en åter förde små linser o. strökorn af fältspat.

4/8 Marsch till det ställe där V. Neterbäcken nedrinner i Ö. Vassjabäcken. På västra stranden af sista bäcken på själfva öfversta delen av brinken hälleflintgneislikn. ba. Jag följde brinken ett stycke uppför bäcken tills jag fann ett lämpligt ställe att nedstiga till fåran. I själfva bäckfåran på afv.

679,4 m.m. hälleflintgneislikn. ba, med ngt kloritisk subst. o. med spridda strökorn af fältspat. På skiktytorna stänglig. De mörka partierna tilltaga småningom i talrikhet och förekomma i parallela smala band; skilda af ljusare, hvarigenom en vacker gneisstruktur uppkommer. Så på afv.

678,1 m.m. 678,1 m.m. Prof.

Längre upp ser man bäckens sätt att bana sig väg i berget. På bifogade teckning, som sträfvar att åskådliggöra dta, finner man att bäcken rinner på bärgartens fskffringsplan hvilka äfven synas på högra sidan af teckningen (bäckens östra strand) och i väster begränsas af ett af bärgartens nästan vertikala fsklyftningsplan. Af dessa

sistnämnda går det ena i riktn. N 65° W - S 65° O och det andra i riktn. N 30° O - S 30° W. Det sistnämnda parallellt med bäcken.

Den gneisliknande strukturen bibehåller ba'en så långt, de fasta hållarna gå. De sluta på afv. 665,2 m.m. Dock äro vissa partier af dnsma mera lika hälleflintgneis, ett och annat mera mörkt och kloritiskt. Ett parti bestod af mörk, mjuk, grön kloritisk grundmassa med linsformade kvartskorn. Strax ofvanför dta ett mindre af mindre parti af kvartsit. Äfven längre upp fans ett kvartsitiskt parti.

Den gneislikn. ba'en anstod också i den längst upp belägna hvita kullen väster om bäcken.

Ngra hundra mr längre uppåt på afv.

660,1 m.m. håll af kvartsförande ögongneis.

2) En 35 mr därifr. längre uppåt blå kvartsit, först alldeles ren men ett par mr högre upp "växellagrande" med grönaktiga än tunnare, än tjockare band, hvarigenom en ba uppkommer, som ngt påminner om "randig" hälleflinta. Kvartsiten och nyssn. ba räcka ngra mr i vertikal led, sedermera en mörk, stänglig kloritisk ba med smått vågiga skikt- ytor och förande små kvartslinser eller kanske rättare linsformade kvartskorn. Ngt ofvanför för denna ba ränder af blå kvartsit. Snart nog blott efter en 30 mr upphöra de fasta hållarna. Sedermera block dels af grön- o. hvitrandig ba, dels ett och annat af granit, men mest af hälleflintgneisliknande ba, som också anstår på afv.

657,7. Ba'en inlhr liksom förut partier, som än äro mera hälleflintlikn., än åter mera basiska och i sista fallet med hvita fältspatögon, hvilka kunna hålla 1 cm o. mera i gmskärning, Denna basiska ba blir längre upp alltmera rådande o. slutligen ensamt förekommande.

651,7 På afv. 651,7 m.m. Prof däraf.

m.m. Följdes till afv. 645,2 m.m. i Vassjavagge, strax innan slutningen mot öster begynte. Därefter kom granatförande mörk kloritisk skfr.

5/8 Marsch till Buota. Kullen af gneis.

Högsta punkten afvägdes till 670,5 m.m. (+9,2) (12.25 e.m.). Därifrån till Ö. Neterjokks (Neterkårsos) öfre ända. På afv. 651,7 m.m. flasrig, kvartsförande ögongneis. I denna ganska många pegmatitgångar. Räckte till afv.

664,8 m.m. där en mycket fskffrad ba anstod. Prof. Räckte en 20 mr sedan åter gneis, men med felsitiska partier och mera hälleflintgneisartad och ibland rik på kloritisk substans. På afv. 666,5 m.m. åter kvartsförande ögongneis. På lägre nivå antar ba'en en granitisk karaktär. Prof. Detta observerades först på 676,7 m.m. afv. Längre ned på afv.

694,4 åter pressad ögongneislikn. ba, ganska rik på kloritisk substans. Hällar af denna ögongneis kunde följas till afv. 702,1 m.m. +10,3; 4.20 e.m. sedan grus och blockbetäckt mark. Jag gick nu åt Ritok till. På vägen i närmaste bäck österut på afv.

701,2 m.m. kvartsförande ögongneis, rik på kloritisk substans. Ritokkullarna bestå af kvartsförande flasrig, grofkornig ögongneis.

659,9 m.m. amfibolit med granater

Fklfr en N 35° O - S 35° W o. den andra nog $\perp$ däremot båda nästan vertikala stupar 9° mot W. Strykn. N 10° W - S 10° O.

2 mr lägre grön o. hvitrandig, starkt fskffrad ba.

666,2 m.m. smnhänger denna ba med en till färg o mineralogisk smnstng därmed lika massformig ba.

Baen flasrig, i ett block däraf stora xxika individ af det mörka mineralet. Tvänne det ena 10 det andra 5 cm långt korsade hvarandra så

Efter en 100 mr tenderar baens hvita beståndsdel att anta själfst. xxbegränsn. Baen fortfarande flasrig. Strax nedanför framträder detta tydligare, xxindividerna äro ganska stora, jag mätte en 8 cm lång. Deras längdaxlar synas ej vara orienterade på ett särsk. sätt,

670,5 m.m. t = +9,7 blifva de hvita xxindividerna violetta och baen antar ett friskare utseende. Stundom är baens andra beståndsdel vackert gröntfärgade.

På ngt lägre nivå är denna ba gmdragen af en mängd ljusa ådror af varietetet med hvita xxindivid, särskildt är den "blekt" på ömse sidor af en på 671,9 m.m. uppträdande 5 mr bred diabasgång. (NW-SO dock blottad på kort sträcka). Nedanför denna gng gmsattes bergarten på en kort sträcka af ytterligare 4 mindre diabasggr blef småningom starkt skfr, därigm att de hvita individerna trycktes tillsammans, bildande hvita ränder mln bildade den andra beståndsdel gröna, grön o. hvitr. ba. Bergarten gmsattes af flere kvartsådror af mjölk-hvit kvarts, den bredaste 2 dcm.

675 m.m. ny (en 5te) c:a 0,5 m bred diabasg. stryk. NW-SO. Gngbaen kloritisk.

110	steg	mr	steg	
	1	0,9	8	7,28
	2	1,8	9	8,19
	3	2,73	10	9,1
15° N 70° O	4	3,64		
	5	4,55		
	6	5,46		
	7	6,37		

100 m - 1 m.m.
100 m.-10 m.m.

760
kvartsit   728
   36
   764

SO fr. Skerfe
S 60° W fr
651,1

vid Luobmes östra
sida

N 10° W - S 10° O

677,4 börjar åter det hvita mineralet uppträda i xxindivid.
678,2 m.m. de hvita individen flora mer o. mer sin själfst. begränsn; baen blir flasrig o. antar ett ögongneisliknande uts, blir emellertid alltmera skffrig, florar sina ögon o. blir mer anrikad på mörka mineral, dock ljusa stundom partier.

680,2 m.m. uppträda emell. åter de ljusa fältsp.xxna o. baen slår omärkl. öfver i en mörk, malmrik varietet, hvari man igenknr den violetta fsptn, dta bror måhända på kontakt — fr. en diabasgång (NW-SO) som uppträder strax nedanför 5 mr bred, i midten mera grofk. vid — finkornigare diabas.

Strax nedanför ytterligare en ungef. lika bred diabasgg N 25° W - S 25° O baen blir ndnför sista gngen liksom ofvanför, antar småningom alltmera få "syenitkaraktär".

683,9 m.m. blekt hvita fltsp.indiv. i mörk grundmassa, antager smån. omärkl. "syenit"-karaktär, så fullt på 683,9 m.m.

Ö 20 S
Ö 35 S

Winge II, 1897.

Dagbok N:o 2, Sommaren 1897.

Barometerafvägningarna i denna bok för 11/8 - 31/8 1897 äro enligt sid. 26 otillförlitliga.

6/8, 7/8 Flyttning genom Vassjavagge kring Takar in i Pastavagge mln Ruopsoktjåkko och Takar.

Då Vassjavagge börjar slutta mot Litnojaure en mörk ba med ljusa (hvita) ögon. Prof.

I midten ungef. af den långa snöfläcken på samma sluttning håll af den randiga "kvartsiten". Prof.

10/8 Längs flyttningssvägen uppför Pastajokks södra strand till föreningsstället mellan Pasta-jokk och Skaitatsbäcken. Följde Skaitatsbäckens östra strand och gick sedan uppför Takarfjällets v. sluttning.

Skaitatsbäcken.

678,3 m.m. afv. hälleflintgneislikn. ba med små glimmerfjäll på skiktytorna. Denna ba blir alltmera kvartsitlik, antar en vacker rundning och följes längre uppåt af en (liknande) omvandlad ba, först innehållande sparsamma, vackert röda granater sedermera rik på granater. Så på 776,8 m.m. Den inhlr på ngt lägre nivå än den sistnämnda glmskfr i cntmr tunna partier. Ba'en veckad och veckningsaxeln tycktes gå i riktn. N 60° W - S 60° O.

670,6 m.m. ba'en mera rik på amfibolitisk substans o. späckad med granater. Där ofvanför vackert randig kvartsit, som på högre nivå börjar ymnigt "växellagra" med amfibolit med granater.

649,8 m.m. Här hade de fasta hållarna upphört och bland blocken voro de af amfibolit betydl. öfvervägande de af kvartsit.

Längre upp håll af kvartsiten, som dock här är glmförande o. mera lik en illa åtgången finkornig gneis. Strykn. ung. N 65° O - S 65° W.

630,3 m.m. den violetta, fvittrade, randiga ba'en. Här var dimman så tät, att vi måste återvända samma väg.

På nedvägen fann jag ett block af den omvandlade, granatför. ba'en innehållande ett par körtlar af skapolit och ett större parti hvit glimmer.

Därjämte fann jag flera block, rika på brun glimmer och ett hvitt stängligt mineral.

11/8 Marsch längs flyttningssvägen på Pastajokks södra strand till ett ställe strax ofvanför, där Pastajokk och Skaitatsjokk smnflyta. Öfver bäckarna och uppför Ruopsoks sydliga sluttning i närmaste bäckskärning.

678,1 m.m. amfibolit med (små) granater. Strykn. N 60° W - S 60° O. Stupn. brant (40°) mot N 30° Ö.

2) I amfiboliten "lager" af en ljusare ba, mera fältspatsrik och här och där förande granater. Prof.

674,2 m.m. nästan sväfvande lager af sistnämnda ba, ett par mr mäktig. Ba'en här vackert randig genom växlande ljusa och mörka lager af varierande bredd, ngr cmr och mindre.

Längre upp tyckes amfiboliten, som fortfarande innehåller tunnare lager af den ljusare ba'en, stryka i N och S och stupa mot W.

668,9 m.m. ofitiskt struerad ba med granater. Prof. Här och där i denna porfyrisk fältspatindivider.

- 2) Strax högre upp blir ba'en ytterst rik på sådana porfyriska strökorn. I vissa partier äro dessa strökornslängdaxlar parallela och de flesta af kornen ha förlorat sin xxbegränsning och bilda hvita linser och strimmor. Ba'en tyckes ha sträckts i riktn. N 65° W - S 65° O.

668,1 m.m. N 20° Ö åter granatförande amfibolit. Ngn skarp kontakt mln sistn. ba kunde icke ses. Amfiboliten veckad.

- 2) Ngt längre upp block af porfyritisk diabas, säkerligen utgörande den ba, i någorlunda oförändradt tillstånd, hvaraf prof togs strax högre upp än afv. 668,9 m.m.

På andra sidan af bäcken sågs den förut på 678,1 m.m. 2) nämnda ljusa randiga ba'en tillsammans med amfibolit o. liksom skjutande in i en kil i denna, ungefär så som teckningen på följande sida visar.

Den ljusa ba'en fanns äfven i ett parti eller lager på östra sidan af bäcken.

amfibolit

ljus, randig ba

Högre upp slutade hållarna för en stund och marken var rikt betäckt med block mest af diabas, en hel mängd identiska med ba'en som omnämnas å föreg. sida 668,1 m.m. afv. 2). Jag svängde ner utmed glaciärens östra sida nedanför den starkt utpräglade bergstoppen och påträffade på

660 m.m. afv. finkornig diabas.

657,5 m.m. ett c:a 0,5 mr mäktigt parti af en vackert smårandig ba i diabas. Prof.

650 m.m. fortfarande diabas.

12/8 Marsch efter flyttningssvägen uppför Pastajokks södra strand. Vid vägen på

690,5 m.m. afv. håll af amfibolitskffr. Då jag anländt till närmaste rippe, följde jag detta uppför Takars norra sluttning.

684,5 m.m. diabas med granater. I friskt brott se granaterna ut som ljusare fläckar än själfva ba'en, men på vittrad yta igenkänner man dem bättre. De äro ofta ordnade i räta perlbandlika rader.

Högre upp amfibolit, rikt uppblandad med den ljusare, randiga ba'en, bekant från de 2 föregående dagarnas exkursioner. Denna ba förekommer än i tunnare, än i mäktigare, lagerliknande partier, intimt blandade stundom liksom växellagrande med amfibolit. Amfiboliten förekommer ibland såsom sliror, böjda på det mest nyckfulla sätt, än åter åter s.s. tillplattade linser, i den ljusare baen.

I amfiboliten förekomma rikligt med hvita eller hvitgula individer af ända till 5 cmrs genomskärning (möjligen äro de skapolit). Kring en sådan böjde sig amfibolitens hornblendena så, att att man fick intryck af en viss "fluidalstruktur".

658,7 m.m. ljus ba, bestående af kvarts, hvit glimmer, amfibol eller möjligen en brun glimmer som troligen fältspat. Troligen är denna ba identisk med den på lägre nivå anträffade ljusa. Ba'en stryker ungef. i N-S och stupar 50° mot W. Amfiboliten, som vanligen var granatförande, följdes till 647,1 m.m. afv. Där ofvanför flere lagerliknande partier af den på 658,7 m.m. afv. funna ba'en.

På återvägen fann jag på sluttningen af bärget ett block af amfibolitskffr med stora ljusa ytterst tillplattade och sträckta mineralindivider. På borst i ba'en synas dessa endast s.s. smala ljusa strimor. Detta block ger tydligen vid handen, att amfibolitskffrn, åtminstone delvis, uppkommit genom stark pressning af en magmatisk ba, som ursprungligen fört ganska stora, troligen porfyriskt individer af det hvita mineralet. Prof.

13/8 Flyttning östra stranden af Epparbäcken. På Pastajokks västra strand strax vid vadstället väl utpräglade terrasser. De två skarpast markerade avvägdes, fastän ganska häftigt regn rådde. Den högsta af de 2 befanns ligga på 691,1 m.m. afv., den lägsta på 692 m.m. afv. t = +7,3 kl. 3.30 e.m.

14/8 Marsch fr. tältplatsen ö. om Epparbäcken till Ruopsokjokk.

Vid Ruopsokbäckens norra strand och c:a 150 m fr. dess utflöde i Kobdejokk några mindre hållar (eller möjligen block), blott höjande sig ngra cmr öfver marken, af en mörk stark förskffrd, mjuk affärgande ba med grått till svart streck. Ganska talrika hvita mineralindivider ser man sträckta i strykningsriktn. Denna var $N 10^{\circ} W - S 10^{\circ} Ö$ och ba'en stupade brant mot W. I ett block af en ljusare likaledes starkt förskffrad ba påträffades små svarta partier af en mörk, lik nyssnämnda.

684,5 m.m. Något högre upp på 684,5 m.m. afv. granatförande glmskfr. Strykn. N-S stupn. 34° mot W.

Högre upp koncentrerar sig liksom glimmern i tunnare skikt och snart nog uppträda hvita linser och ränder af kvarts och möjligen fältspat eller skapolit i ba'en, hvilka stundom fortlöpa efter stora sträckor, stundom åter hastigt nog utkila. Härigenom uppstår emellertid en ganska vackert randad ba. Prof.

675 m.m. blir ba'en allt rikare på ljusare partier och man får en glimmerkvartsit, troligen förande ngt fältspat.

673 m.m. börjar amfibolitskiff "växellagra" med kvartsiten.

Strax ofvanför är ba'en veckad i stora veck, hvilkas veckningsaxel stupar brant mot W. Ruopsokbäcken framrinner just i veckenas tråg.

Den kvartsitiska ba'en, växellagrande med amfibolit, fortsatte uppåt och följdes till 663,3 m.m. afv., där de fasta hållarna voro mycket sparsamma och sedan blocken blott börjat utgöras af nämnda ba'er.

Efter nedstigandet fr. bärget gick jag till östra sidan af Anitjaure och rekognoscerade kullarna därstädes och fortsatte öfver kullarna ö. om Kobdejaure tillbaka till tältplatsen.

Samtliga nu nämnda kullar bestodo af flasrig gneis, ymnigt genomdragen af släppor och tydligen påverkad af tektoniska rubbningar. Kullarna ö. om Anitjaure begränsas mot denna sjö af tvåra branter med flerestädes vackra glidytor, och sannolikt frångår en förkastning just efter dessa branter.

I en af de nordligaste kullarna ö. om Kobdejaure hade ba'en en mera hypidiomorft kornig struktur.

15/8 Marsch till Ruopsokvaratsch. Den delen däraf som ligger närmast Ruopsok och N 60° W fr. Letsitjaures västra ända och S 55° O fr. Kobdejaures södra ända granatförande ba med mörka glimränder identisk med å sid. 9 och föregående dag funna ba'en ngt öfver afv. 684,5 m.m. Ba'en stupar 30° mot S 50° W och stryker i N 40° W - S 40° O. Högsta delen af Ruopsokvaratsch består äfven af en granat o. glimmerförande ba med ljusa ränder. Här är strykn. N 15° W - S 15° O och stupn. c:a 35° mot S 75° W. Ba'en synes vara veckad. På kullens n östra sluttning längre ned ett mindre lager kvartsit, så (ett grönstensparti??) en diabasgång (?) så åter kvartsit, därpå en granitliknande ba, ytterst rikligt gmdragen af släppor.

Vid närmare efterseende och sökande uppåt Ruopsoks branta bergvägg befanns graniten, hvilken s.s. förut nämnts är rikligt gmdragen af släppor, på sina ställen vara hälleflintliknande och nästan kvartsitisk. I kvartsiten fanns på ett ställe en svart, glänsande och affärgande substans (måhända grafit).

På 683,1 m.m. afv. var kvartsiten genom växlande grågröna och mera blåa partier vackert bandad. Får man antaga, att dessa ränder en gång varit parallela, var ba'en numera ytterst veckad. Helt omböjda veck förekomma. Stupn. hos ba'en var brant mot N 30° W och strykn. N 60° O - S 60° W. Strax ofvanför en mörk ba (måhända kvartsit), stup. c:a 30° mot S 60° W och strykn. i N 30° W - S 30° O.

Därifrån till Aleb Stuorsuotse (se kartan!), som följdes i n.v. riktning, och öfver Njarkavarats hem. Såväl Aleb Stuorsuotse som Njarkavarats bestodo af flasrig gneis.

16/8 För att om möjligt komma till klarhet angående de på Ruopsokvarats anstående ba'ernas fhde till hvarandra gick jag äfven i dag dit. Jag gick upp för Ruopsoks sluttning till 670,0 m.m. afv., där just uren gränsade mot det fasta bärget. Här anstod diabas med ett mindre c:a 3 mr mäktigt parti kvartsit. Kvartsiten var, s.s. ofta är fallet, på ytan rostfärgad, och vid densamma eller med dess öfre gräns mot diabasen började just uren. På lägre nivå ett ngra mr mäktigt parti på ytan hvit kvartsit i diabasen. I dess liggande stupade diabasens fskfrringsplan (?) ganska brant mot S 20° W.

676,1 m.m. Hvitgrå kvartsit med på borst smala svarta ränder, som bestå af glimmer. Kvartsiten stryker i NW-SO och stupar mot SW. Denna kvartsit fortsätter här och där gmdragen af amfibolitskfr af än mäktigare än tunnare bredd, ända upp på toppen af Ruopsokvarats. När amfiboliten uppträder i tunnare "lager", varierande med kvartsiten, uppstår en grön och hvitrandig ba, hvilken vid ännu starkare pressning och omvandling troligen ger upphof till den randiga, kvartsitiska ba'en som påträffades under gårdagen på 683,1 m.m. afv. På toppen af Ruopsokvarats uppträda i kvartsiten smärre "inlagringar" af granatglmskfr och och en smutsgrå ibland rödgrå glimmer- och granatförande ba. På ett ställe i kvartsiten var ba'en alldeles tät och hälleflintliknande. Ruopsokvarats slutar mot Ruopsokjaurats (den lilla sjön n.o. om kartans Takar) med en brant. Vid foten af denna brant är ba'en, som utgöres af kvartsit, rikligt gmdragen af släppor och för små strökorn af färglös kvarts. Prof. Längre norrut af samma brant finner man på 682,2 m.m. afv. en tydlig kvartsitbreccia, som anger, att äfven längs Ruopsoks östra sida en förkastning framgår. Prof af breccian.

Vid foten af Ruopsokvarats n.ö. sluttning anstod den från gårdagens exkursion bekanta ba'en med hypidiomorft kornig struktur o. granitisk eller möjligen snarare dioritisk karaktär. I ba'en, som liksom kvartsiten var genomdragen af talrika släppor, fanns talrika mörka inneslutningar, ofta skarpkantigt begränsade. Prof af en sådan inneslutn.

Marsch till tältplatsen vid Perikvarats. Under vägen flere hållar, dels af kvartsit dels af diabas.

17/8 Regn.

671,0
m.m.

18/8 Till foten af Perikvarats. Där diabas. På afv. 671, m.m. och ngt nedanför en sönderbruten kvartsitgång i diabas, hvari kvartsiten bildar brottstycken. Dessa äro dock ej längre förskjutna fr. hvarandra, än att man tydligen kan se, att de en gång bildats ett gångliknande parti. I kvartsitstycken sågos på ett ställe flere ett par cmr breda och smalare diabaspartier skjuta in och fortsätta en 4 à 5 dcmr. I flere af dessa diabaspartier och i diabasen vid kontakten mot kvartsitstyckena förekomma ymnigt ljusa strökorn med glänsande spaltytor. Dessa strökorn äro störst i de smala diabaspartierna som skjuta in i kvartsiten. Prof af diabasen 1 mr fr. ett kvartsitstycke samt af kvartsiten med gröna ränder, som innehålla strökorn.

En 10 mr högre upp kommer nämnda diabas i skarp kontakt med en annan s.s. det tycktes granatförande. Den senares öfre gräns kunde icke till följd af markens betäckning ses. Diabasen fortsätter emellertid i hållarna högre upp och toppen af Perikvarats, sålunda hela kullen, består äfven af diabas. Toppen afvägdes 11.45 f.m. till 668,9 m.m. T = +10,7.

Prof af toppdiabasen, som har ngt finare gry än den granatförande.

Från Perikvarats i sydostlig riktning äfven en kam af kullar mot Perikpakte och uppför dettas sluttning till 668,3 m.m. afv. Hela vägen diabas. I en liten kulle närmast Perikvarats ett mindre parti ganska grofkornig kvartsit.

2) Ett par mr lägre än sista afv. på Perikpaktes sluttning mot NW ett mindre parti af en troligen omvandlad på vittrad yta rostbrun ba. Prof.

Gick österut öfver bäcken, som kommer fr. Perikpaktes glaciär, och längs Eppartjäkkos norra sluttning till närmaste bäck. Flere fasta hållar af diabas med kvartsitpartier på vägen dit. Vid sistnämnda bäck och på 668,1 m.m. afv. amfibolitskfr med granater. Stupn. c:a 40° mot S 55° W. Strykn. S 35° O - N 35° W. Vid nämnda nivå o. högre upp kvartsitiska partier i den mörka ba'en stundom af flere mrs mäktighet. Kvartsitpartierna voro tycktes det af linsformig karaktär, gingo sål. ej alltid upp till bärgets öfre yta, utan voro blott synliga i bäckfåran. Stundom åtskildes de af divergerande grönstenspartier. Se följ. teckning.

Bärgväggen vid bäckens östra sida

Snöfläck

- Kvartsit
- Amfibolit

Kvartsiten fortsatte emellertid äfven på bärgväggen vid bäckens västra sida.

Fortsatte nedom snöfläcken längre österut. Därstädes talrika hållar af diabas.

673,2 m.m. På 673,2 m.m. afv. och N 85° W fr. Perikvarats högsta punkt och N 55° O från Letsitjaures västra ända en fritt liggande kulle af en hvit, här och där rödlett, xxinisk ba (möjliggen dolomit). På toppen af kullen ett litet blågrått parti i den hvita ba'en. Prof af dessa ba'er.

19/8 Flyttning till östra stranden af Mikabäcken.

20/8 Från tältplatsen vid Mikabäcken till Tjäggnorissjokk.

679,4 m.m. granatförande glmskfr. Strykn. N 37° W - S 37° O. Stupn. brant mot NO.

674,6 m.m. är strykn. N 55° W - S 55° O och stupn. fortfarande mycket brant, nästan vertikal. Ba'en var till sin färg rödgrå, granaterna synnerligen vackert lilasfärgade och glimbern dels hvit, dels mörk. Glmskfrn liknade för öfrigt den på Ruopsokvarats anstående och var liksom denna rikligt gndragen med ränder, linser och körtlar af skapolit (troligen) ofta omvandlad till glimmer. Här och där var ba'en gmdragen af partier af mörk, smal krusig glmskfr med ögon af hvit glimmer.

669,3 m.m. tät hälleflintgneisliknande ba med brun glmr och skapolitindivider (?). Prof.

Ngr mr högre upp mycket veckad rikt granatförande amfibolit äfven den med ljusa hvita ränder, körtlar och linser.

668,4 m.m. glimmer- och granatförande mörk ba. Prof.

Strax högre upp granatf. amfibolit "växellagrande", s.s. ofta, med en finkornig gneisliknande ba af hvit och brun glimmer, granat och ett hvitt mineral. Strykn. N 40° W - S 40° O. Stupn. brant mot NO, nästan vertikal.

21/8 Från tältplatsen vid Smailajokk öfver Mikaisen till Matubäcken. Under vägen anstod på branten af bärget N 43° O fr. Smailajokks smnflöde med Kopirjokk och på 671,9 m.m. afv. granatförande amfibolit.

668,1 m.m. granatför. amfibolitskfr, veckad. Veckningsaxeln i NW-SO, stupande mot NW.

Ngt längre ned är strykn. N 40° W - S 40° O. Stupn. mycket brant mot NO.

2) 668,5 m.m. är ba'en rik på mörk glimmer. Prof. Strax därpå ett tunnt lager kvartsit och sedan den tillsammans med amfibolit så ofta förekommande gneisiga randiga ba'en. Prof. amfibolit.

Här o. där ett tunnare ell. mäktigare parti i ba'en.

669,7 m.m. t = +9,2 kl. 5 e.m. börjar ba'en innehålla hvita körtlar och linser. De senare körtlarna o. linserna bestå dels af kvarts, dels af ett mineral med glänsande spaltytor.

Ngt nedanför är strykn. N 40° W - S 40° O men stupn. brant mot SW. Strax därpå granatförande amfibolit, som räckte till afv. 673,7 m.m., där de fasta hållarna för en stund upphörde. Bland blocken uppstäck sedermera en o. annan hållamfibolit. På afv.

675,1 m.m. glmskfr med vågiga skiktytor, en o. annan granat, ränder af kvarts och här o. där individer af det hvita mineral med glänsande spaltytor (fältspat ell. skapolit). Prof. Glmskfrn emellertid blott af ringa mäktighet, följes af den gneisiga förut omnämnda ba'en med ganska rikliga amfibolitpartier (med granater).

678,6 m.m. är ba'en strykn. N 75° W - S 75° O och stupn. mot N. Dock är ba'en här veckad.

680,8 m.m. granatf. glmskfr.

685,0 m.m. upphör glmskfrn och en gneisliknande ba började, som fortsatte nedåt Rapaälven.

22/8 Från tältplatsen vid vadstället vid östra stranden af Smailajokk åt Norr till närmaste större bäck fr. Mikatjäkko. Bäckens nedrann i Smailajokk ungef. midt för det ställe, där Paisajokkots utflöt i samma bäck.

666,5 674,3 m.m. en finkornig ba (hornbl.gneis?). Prof. Omedelbart ofvanför amfibolitskffr, af hvilken den förra ba'en väl får anses s.s. en varietet, med spridda granater. Strykn. N 50° W - S 50° O, stupn. ganska brant mot NO.

Amfibolitskffrn fortsatte, för det mästa granatför., ända upp till det ställe där den fasta berggrunden var täckt af block. Blott här och där hyste den ett tunnare parti glmskffr (1 mr c:a och ibland ngt mer mäktigt) och gneisig ba. Jag tog sedan af åt höger och fortsatte till 664,9 m.m. afv. Annu c:a 30 mr högre amfibolitskffr.

Glmskfrn och den "gneisiga" ba'en uppträdde ibland mera sparsamt, ibland voro dock de "växellagrande" partierna af förstnämnda ba'er ganska talrika. Ingenstädes ägde de dock ngn större mäktighet.

23/8 Besteg Sarjektjäkko. Dåligt väder, snöstorm.

Ett par (2) mr nedanför högsta toppen uppställde jag hypsometern och bestämde med den lufttrycket. Jag gjorde strax efter hvarandra följande afläsningar.

579,3	Termometer visade ±0° C, kl. var 3 på e.m.
579,5	Min aneroid visade åter 654,3 m.m. och visade
579,5	sål. en betydande differens med hänsyn till
579,5	hypsometern. Detta måste bero på att aneroi-
579,5	den blifvit skadad. Vid vadning öfver Skai-
579,7	tatsbäcken d. 11/8 erhöll jag också vid ett
579,6	fall vatten i min väska, där aneroiden för-

varades. De närmaste dagarna efteråt tycktes emellertid ingen skada ha åsamkats aneroiden. Om man emellertid ser efter i dagboken, finner man, att

1) d. 18/8 toppen af Perikvarats bestämdes gen. en aneroidafl. = 668,9 m.m.

2) d. 20/8 den sista afläsn. på aneroiden gaf 668,4 m.m.

3) d. 21/8 aneroidafläsningen på det under dagen vid Matubäcken besökta högsta stället var = 668,1 m.m.

4) och att d. 22/8 den sista aneroidafläsn. gaf 664,9 m.m. kan man ej frigöra sig fr. uppfattningen, att likheten vid de under dessa dagar lägst bestämda lufttrycken helt visst måste bero på ngn ofullkomlighet hos aneroiden och icke på att jag tillfälligtvis 4 dagar nästan å rad stigit lika högt. Aneroidafläsningarna under åtminstone dessa dagar måste man drfr anse s.s. otillförlitliga.

24/8 Flyttning till Akkajokk.

25/8 " " Neitajokk

Strax ofvanför Akkajokk faller ut i Kopirjokk och i Akkajokks fåra rödgrå ba. Prof. Strykn. Ö-W. Stupn. mot N.

26/8 Flyttning till Aleb Niåtsosjaure (kartans Al Niåtsosjaure). Vid vadstället öfver Sarvesjokk amfibolitskffr, "växellagrande" med tunnare lager kalksten - Strykn. N 25°-30° O - S 25°-30° W. Stupn. mot NW ung. - och glmskffr. I kalkstenen stundom ganska rikligt med stänglar af svartgrått eller brungrått mineral.

27/8 På morgonen flytt. till Lul Niåtsosjaures ö. strand. Nämnda sjös nivå avvägdes till 683,1 m.m. t = +6,7 kl. 9.45 f.m. Vid östra stranden talrikt med hållar af granatförande amfibolit. Strykn. NO - SW. Stupn. mot NW.

Flyttning vidare till dalen nedanför Lul Niåtsosjaure.

Bärgbranten ofvanför Kaska-Niåtsosjaures ö. strand kvartsit med en utmärkt god fklyftn. i NW-SO och en mindre god i N 35° O - S 35° W. Prof af kvartsiten.

Vid passet mellan Kaska- och Luleb Niåtsosjaure kvartsit. Strykningen varierande mellan N-S och N 10° O - S 10° W. Stupn. mot W. Syd.östr. ändan af Kaska Niåtsosjaure amfibolitskffr med kvartsit. Amfibolitskffrn mycket veckad ställvis med vertikal skiktställning.

Ö. om Luleb Niåtsosjaures passhöjd amfibolitskffr. På sluttningen mot Niåtsosjokk underlagras den af ett större parti mild glänsande granatglmskffr. Stryk N-S stupn. mot W. I glmskffrn refflor, mycket tydliga, i riktn. S 35° O - N 35° W. Glmskffrn underlagras af kvartsit, påminnande om Routevariten. Strykn N 15° O - S 15° W. Stupn. mot W.

På kvällen gick jag ett stycke utför Niåtsosjokk och fann strax nedom tältplatsen en flasrig, gneislikn. ba. Tseggoks branta sluttn. mot Niåtsosvage Routevaritlikn. kvartsit.

28/8 Luotohbäcken.

Nederst en gneislikn. ba. Prof. Läget bestämdt genom syftning mot (Olssons) Luobme. Öfverlagras af routevaritlikn. ba. Denna i sin ordning af en flasrig omvandlad ba. Prof. Stupn. mot N 75° O. Strykn. N 15° W - S 15° O.

Denna flasriga omvandlade ba påminner ofantligt mycket om den på Pellorippes sluttning mot Rapadalen anstående. Högre upp i bäckfåran påträffades också flere block med hvita rektangulära fältspat-taflor i en grön mellanmassa alldeles s.s. vid Pellorippe. Denna massformiga ba fastän ej med porfyriska fältspatker fanns äfven anstående i en större håll, innan de sistnämnda blocken anträffades. I Loutohbäcken, som delat sig och hvars västra gren jag hittills följt, blefvo hållarna småningom allt sällsyntare och jag tog af uppför bärgskullen, Tseggoks sydv. sluttn., åt väster för att öfver denna nå tältplatsen. Under uppvägen block af grofspatig magnesit med talk, säkerligen flyttblock från Ruopsokvarats.

På öfversta delen af kullen, "fjällslätten", en tofvig, grönaktig ba med amfibolitindivider. Prof.

29/8 Flyttning till Luobmebäcken.

I bäcken nederst ljus, mild glmskffr med granater. Prof. I glmskffrn rikligt med körtlar och linser af kvarts, ibland nästan färglös, stundom rökgrå.

Strykn. N 5° W - S 5° O. Stupn. mot W. En utmärkt god vertikal förklyftn. parallell med strykn.

Glmskffrn fortsätter hela vägen ända upp till "fjällslätten", där den äfven anstår i några mindre hållar.

30/8 Flyttning till Puorek. Strax ofvanför vadstället öfver Ruopsokbäcken granatförande amfibolit. Strykn. tycktes vara N 25° O - S 25° W. Stupn. mot SO.

31/8 Flytt. till Varikkjok

c:a 40° mot S 55° W; N 85° W fr. Perikvarats; N 55° O fr. Letsitjaures v. ända.

	Bar	Tid	T	
579,3 m.m.	654,3	3 e.m.	±0°	*579,5
579,5 "				579,7
579,5				579,6
*579,5		+6,7		683,1 m.m.